Prijs 11 Cts.

Zaterdag 26 Juli 1941.
4e Jaargang Nr. 103.

De Misthoorn

Nadruk toegestaan, mits met volledige bronvermelding.

UITGAVE STICHTING DE MISTHOORN
Hoofdredacteur J. NIJSSE
Redacteuren: Dr. P. MOLENBROEK en A. v. d. OORD
Redactie en Administratie LEIDSCHESTRAAT 85; AMSTERDAM-C. — Postbus 367 — Telefoon 38895

Abonnementsprijs v. Nederland ƒ 1.25 p. kw.; ƒ 4.75 p. jaar. Buitenland: ƒ 6.— per jaar; alles franco per post. Losse nummers 11 cents. — Advertentietarieven op aanvraag Postgiro 322600 ten name van Stichting De Misthoorn.

Wanneer zal dit òntbonden worden?

HARD TEGEN HARD

Max Blokzijl heeft het nog eens in een van zijn radiopraatjes uitgesproken: als het Nederlandsche volk, of althans het beste deel van dit volk, niet beseft, dat het thans de hoogste tijd is om de handen ineen te slaan teneinde gezamenlijk mee te bouwen aan den nieuwen tijd en in plaats daarvan het nationaal-socialisme niet alleen saboteert, maar bovendien de dragers van deze idee belastert en hoont, dan zal de strijd onherroepelijk moeten worden uitgevochten, hard tegen hard. Nog kunnen de Nederlanders — aldus Blokzijl — tot bezinning komen, maar de tijd dringt. Lang wachten kunnen we niet meer!

Wij van onzen kant gelooven inderdaad, dat het nu welletjes is. Veertien maanden lang heeft ons volk de gelegenheid gehad om zich aan te passen. De Rijkscommissaris heeft met een ons eindeloos schijnende lankmoedigheid getracht de rede boven het vooroordeel te doen zegevieren. Met behulp van tientallen persorganen en in enkele honderden redevoeringen van verschillend karakter hebben de Nederlandsche Nationaal-socialisten tot uitdrukking gebracht, dat zij de pogingen van den Rijkscommissaris willen ondersteunen. Op alle Nederlanders, die zichzelf nog geplaatst weten in het kamp onzer tegenstanders, doch van wie aangenomen mag worden, dat zij van goeden wille zijn, is bij herhaling een beroep gedaan om samen te werken ten einde dit volk de plaats te kunnen geven in het nieuwe Europa, die het krachtens zijn historische prestaties en krachtens zijn kunnen op velerlei gebied toekomt. En oogenschijnlijk hebben we ook wel eenig terrein gewonnen, wanneer we acht slaan op de toeneming v[illegible] georganiseerde nati[illegible] socialisten. Doch schijn kan wel eens bedriegen. Want naarmate de tijd vordert, wordt de tegenstand feller en verbetener. Fantasten willen dit gaarne toeschrijven aan „den vrijheidszin" der Nederlanders en pogen vergelijkingen te treffen met den tachtigjarigen oorlog. Maar de feiten liggen anders, want deze tegenstand is niets anders als een verblinding, welke onstaan is als gevolg van een systematisch gevoerde joodsche propaganda en die nu nog regelmatig gevoed wordt door de brutale ophitserij van den Londenschen zender. Dit volk gaat er prat op zoo „ontwikkeld" te zijn. Naar theoretische kennis gemeten, en op verschillend vakgebied, moge het waar zijn, maar in zijn houding tegenover het wereldgebeuren is het stom, traag en geborneerd. Daarom loopt het, terwijl het 't oude moet prijsgeven en het nieuwe niet wil aanvaarden, bouwende op de vooze belofgen van een gedroste kliek, als een blind paard zijn ongeluk tegemoet. Wat het daarmee in zijn val zal meeslepen, zal in geen jaren meer kunnen worden opgebouwd.

Als kind hebben we het reeds geleerd: wie niet hooren wil, moet voelen. Welnu, met Blokzijl achten we den tijd gekomen, dat we de zaak maar eens op een andere manier moeten aanpakken. Waar geen overreding, waar het gesproken noch het geschreven woord baat geeft, past de vuist! En het lijdt geen twijfel naar onze meening, dat, wanneer er in den toestand geen spoedige verandering intreedt, de Duitsche overheid ook harerzijds haar houding van lankmoedigheid zal laten varen om in plaats daarvan met straffe hand dit volk inzicht voor de werkelijke verhoudingen bij te brengen.

Zoo ging de broodroof in zijn werk.

Wij weten allen, dat de democratie van elk kaliber, in samenwerking met en onder aanvoering van joden, de nationaal-socialisten en diegenen, die zij er voor hielden, boycotten en met broodroof bedreigden. Dit was het kenmerk van de vrijheid, die deze heeren er op nahielden. Onderstaande correspondentie, die toevallig in onze handen kwam, bewijst hoe twee joden onder het democratische regiem, met behulp van de V.A.R.A.-programmaleiding, pogingen in het werk stelden om een in hun oogen ongewenscht element, n.l. den humorist Paul Duval, broodeloos te maken. Zulke gevallen zijn er bij duizendtallen, doch niet altijd kan men inzage krijgen van de bewijsstukken, die zoo'n typisch beeld van de zaak geven. Daarom drukken wij de betreffende brieven af, opdat men er leering uit kan trekken. Om te beginnen dan een brief van den jood Toon van Straten aan zijn vriend, den „telepaath" Maloitz.

Toon van Straten.
Stationsweg 15B.
Rotterdam.

Rotterdam, 5 Januari 1939.

Waarde Max,

Excuseer dat ik geen fatsoenlijk briefpapier heb, maar ik vind het volgende van zooveel belang, dat ik je er toch van in kennis wensch te stellen.

Je zult wel gehoord hebben van de nieuwe VARA-ster Wim Scholte. Deze wordt gemanaged door Lou Daniels en Paul Duval.

Waar Daniels niet van zijn bioscoop weg kan, doet thans Duval dit in hoofdzaak.

De bedoeling is nogal klaar: via Wim Scholte tracht Duval nu ten tweede male in de VARA te dringen.

Hij was tijdens een uitzending van Wim Scholte al in de VARA-studio aanwezig; hij moet ook een onderhoud met Bomli en S. de Vries Jr. gehad hebben, waarbij hem toegezegd is, dat hij gerehabiliteerd zou worden voor alle arbeiderskringen.

Dat dit een schande zou worden, hoef ik je niet te zeggen, immers heeft hij nog niet lang geleden voor de Vuurkruisers in België gewerkt en overal kraamt hij nog uit, dat hij in zijn hart fascist is en blijft; hij scheldt nog altijd over alles, wat op de S.D.A.P. slaat.

Hij moet reeds zoover gevorderd zijn, dat hij op 21 Januari a.s. een VARA-avond moet verzorgen in den Haag (Seinpost).

[illegible] den vorigen keer op actieve wijze geïnteresseerd hebt voor die zaak, had ik gemeend jou hierover op de hoogte moeten stellen, in de hoop, dat door jouw onverwijld ingrijpen hier nog iets valt te keeren.

Het gaat bij mij niet om persoonlijk voordeel, want ik ben niet meer in het artistenvak; maar wat ik als jood en democraat niet hebben kan, dat een fascist zich à la Seyss Inquart in Oostenrijk en een Henlein in Sudetenland in de democratische instellingen dringt, om daar de fascistische ideeën op slinksche wijze in te voeren en de democratische zaak te ondermijnen.

Ik wend mij juist tot jou, want ik heb geen behoorlijke relatie bij de VARA en jij wel, ook in de overige Arbeidersbeweging.

Wanneer je event. stappen genomen hebt, wees zoo goed en bericht het mij direct. Verder een gelukkig 1939. Veel mazzel en berooge.

Groetend,

w.g. van Straten.

De jood Maloitz liet er geen gras over groeien en belde de V.A.R.A. op. De secretaris dezer „democratische" instelling, Arie Pleysier, schreef hem nog denzelfden dag als volgt:

AFSCHRIFT.
Letter K/Uz-302.

VARA—Hilversum.
Hilversum, 6 Januari 1939.

Mijnheer,

Naar aanleiding van Uw telefoontje van hedenmorgen hebben wij U des middags opgebeld op het door U aangegeven nummer, doch ontvingen de boodschap, dat U reeds vertrokken was.

In verband hiermede berichten wij U thans het volgende. Het bestuur van de federatie Rotterdam van de VARA heeft een onderzoek ingesteld naar de door U genoemde kwestie en is daarbij tot de conclusie gekomen, dat Paul Duval gerehabiliteerd kan worden en er geen bezwaar bestaat tegen eventueele toekomstige medewerking aan de VARA-programma's.

Indien U echter over gegevens mocht beschikken, die bezwarend zijn voor Duval, dan verzoeken wij U vriendelijk deze zoo spoedig mogelijk ter kennis van het federatiebestuur te Rotterdam te brengen, opdat dit de kwestie opnieuw ter hand kan nemen. Het is n.l. zoo, dat deze zaak tot de

competentie behoort van genoemde federatie, daar Duval in Rotterdam woonachtig is. Het adres van het Federatie-secretariaat luidt: Mathenesserweg 86A, Rotterdam. Secretaris is de heer G. Bernhard.

Voor de goede orde voegen wij hieraan nog toe, dat momenteel bij ons geen voornemens bestaan, Duval in onze programma's op te nemen.

Inmiddels,

met kameraadsch. groeten,
(w.g.) A. Pleysier.
Secretaris.

Den Heer Maloïtz.
Cillierstraat 19.
Amsterdam C.

En ten slotte brengt Maloitz rapport uit aan zijn rasgenoot in Rotterdam. Met welk een felheid het jodenduo samenwerkt om de programma's „koscher" te houden, blijkt duidelijk uit zijn brief. Dat het hoog tijd wordt om deze jidden met gelijke munt te betalen, zullen onze lezers gevoeglijk met ons eens zijn!

MALOÏTZ.
Telepaath.

Amsterdam, 9 Januari 1939.

den Heer Toon van Straten.
Stationsweg 15B.
ROTTERDAM.

Waarde Toon,

In antwoord op je brief d.d. 5 Januari bemerk je aan het antwoord van de VARA, dat ik er geen gras over heb laten groeien.

Ik heb hen n.l. gebeld, zoodat ze geen inzage van je brief hadden. Deze zal ik hun nu doen toekomen.

Nu verzoek ik jou wat de VARA mij verzoekt, n.l. verstrek mij de bewijzen, dat Duval nog steeds N.S.B.-er is, alhoewel mijn standpunt in deze is, dat ook al is hij geen lid meer, hij in zijn hart toch fascist blijft. Ook de VARA zal ik dit mijn standpunt mededeelen. Verschaf mij dus alles, wat je weet en wat je te hooren mocht komen.

Voor dit oogenblik kan ik dus niets meer doen. Ik verzeker je, dat ik mij met hand en tand er tegen zal verzetten, dat hij zelf ook maar één toon door de VARA-microfoon uit zal braken.

Intusschen dank voor je beste wenschen en bij deze de mijne voor jou, groeten,

Maloïtz.

De Davidsster in Rolde

Een Jood, met name Wolf, is, tezamen met eenen Ten Bos, eigenaar van een aardappelopslagplaats op het stationsemplacement te Rolde. Waar het Agrarisch Front deze oude Saksische plaats nu heeft uitgekozen om de boeren van Nederland te laten getuigen voor den nieuwen tijd, meent de jood te moeten provoceeren door op zijn schuur de Davidsster te laten verven. Het spreekt echter vanzelf, dat dit jodenteeken er slechts blijft zitten zoolang het daar door ons geduld wordt.

De Russische ziekte

Bij dingen die meer dierlijks dan menschelijks hebben, vooral wanneer die dingen ziekten zijn, walgelijke infecties, staat een gezond mensch niet gaarne lang stil.

De hondsdagen waren er nog niet, toen Prof. Dr. L. H. Grondijs in het Nieuws van den Dag van 11 Juli zijn eerste artikel over De Russische Soldaat pleegde. De hondsdolheid, te weten: het in adoratie knielen voor den Russischen „hond" — was het nu nog maar een tamelijk gemoedelijke „roode hond" — had het landje van Unie en consorten echter toen al veroverd. De priesteres van het Delphisch orakel moest beneveld zijn boven den drievoet, eer zij de wijsheden van Apollo orakelde, waarmee de gewiekste priesterschaar de domme menigte het geld uit den zak klopte. Na een tijdlang zelf voor de beneveling te hebben zorg gedragen, acht het kapitalistische kleinere zusje van de grôôôte Telegraaf nu den tijd gekomen, om onder het oppercommando van dit professoraal orakel geen gasaanval, maar een hondsdolheidsoffensief te ontketenen tegen al wie nog een lagen dunk zou hebben van den weergaloozen Russischen soldaat.

In Nederland kan men krankzinnigheid als de hoogste wijsheid laten verkondigen, vooral als men dat door een prefester laat doen. Dat wisten wij al lang. Men kan er ook ongestraft, wat dacht U, neen, hoogelijk beloond, het ras, den aard, op de infaamste manier laten beleedigen, zooals o.m. bleek bij de stichting van een leerstoel in de Freudiaansche zielkunde te Leiden, als die aanslag op het ras maar van Joden uitgaat. Deze Russische soldaat mag vrij door Grondijs en zijn Telegraaftrawanten tot den zevenden hemel verheven worden, hij behoort nu eenmaal tot het Oostbaltische ras, waarvan het raskundig vaststaat, dat het het minstwaardige der arische rassen is, zijnde misdadig van aanleg, wreed en laag van moreel, met neiging tot extremisme.

Telegraaf en Nieuws v. d. Dag weten zelf wel beter, zoo goed als de eeuwige priester, die aast op het goede geld der bij- en goed-geloovige schare. Dat hebben zij immers duidelijk bewezen, toen zij gedurende den Russisch-Finschen oorlog dag in dag uit den Fin verheerlijkten en den Rus als een halfmensch voorstelden. Wat is het publiek toen maanden op geraffineerde wijze in sensationeele spanning gehouden, o.m. met behulp van schilderingen van een Mannerheim-linie, die later bleek.... slechts in de ongebreidelde fantasie van de journaal-isten van de N.Z. Voorburgwal bestaan te hebben, want de Mannerheim-linie had toch eigenlijk niet bestaan als muur van staal en beton, maar als muur van keiharde Finsche soldaten!

Was de Rus toen een halfmensch, thans is hij in een halfgod omgetooverd. Ziedaar een proces, dat de fantasie van Ovidius in zijn Metamorphosen eer zou aandoen. Het zaakje van dit journalistiek kapitalisme floreert ondertusschen, zoo goed als dat van den kwakzalverjood-marktschreeuwer. Zoo hoorden wij dezelfde hysterische dame, die verkondigde, dat de (oude) geest niet zal gedood worden, dat men in haar straat huis aan huis op het Unieblad geabonneerd is, ook in haar beneveldheid orakelen, dat onze jongens wel even mogen nadenken alvorens zich te melden als vrijwilliger om deze weergalooze Russen te bekampen. — Het is waar ook: daags voor het bekend worden van het „sneuvelen" der ruim 4000 Russische vliegmachines hoorden wij dezelfde dame verkondigen, dat de Russische vliegers en parachutisten „fabelachtig" knap in hun vak waren. Even naar Berlijn wervelen, daar draaiden zij hun hand niet voor om. — Hoe hebben deze lui: de latere Ozo- en owalieden, wier owa zal overgaan in owi-en-owach en ocharme en hun „gemalinnen" die later op 10 Mei het rouwgewaad zouden dragen, niet aan de morgenlijke radio gehangen, om in de warme winterbedveeren te luisteren naar de fabelachtige verhalen van Finsche dapperheid en Russische onvolwaardigheid, zooals zij zich nu door het slijmerige gekwal van den joodsch-londenschen zender laten bezwalken.

Ja, deze Russische ziekte schijnt in haar soort zeer gevaarlijk te zijn, vooral voor bewoners van lage landen. Wanneer zij zelfs de Telegrafisten aantast, nietwaar, die toch in dagen van weleer den bolsjewiek als den grootsten vijand van Europa, van de beschaving, beschouwden. En toch is het goedbeschouwd niet de Russische ziekte die onze Telegrafisten hun pyramidalen reuzenzwaai doet maken. Het is niets anders dan de goudziekte. **Het is de gouden geelzucht, niet de Russische roode hond.**

H. J. SCHELLAARS
Graaf Florisstraat 99 — Rotterdam
Import Zundapp Motorrijwielen
Steye Zijspanwagens

N.V. „Monopol" Automobiel Import Mij. BREDA
Autobusbedrijf, garage en stalling
Reparatie-inrichting, Benzinestations
Verkoop: Olie, Benzine en Banden

De verheerlijking van Juda.

Bedrieglijke steunverleening aan den Jood door het instituut der Volksuniversiteiten.

Dat hadden wij nu net nog noodig! Terwijl het langzaam — o, heel langzaam — in verschillende kringen van ons volk begint te dagen en zich moeizaam het juiste inzicht baanbreekt met betrekking tot het joodsche vraagstuk, achten theologen van verschillende christelijke confessie het geraden, op de hun toevertrouwde wijze, de onmisbaarheid van Israël's grootheid voor een deugdelijke levensbeschouwing te demonstreeren. Zoo beijvert **dr. J. C. A. Fetter** — Remonstr. pred. te Den Haag — zich, in onlangs verschenen „Weekberichten" der „Radio-Volksuniversiteit Holland", de waarde van het Oude Testament als „een boodschap voor de menschheid" in het licht te stellen. Men lette al dadelijk op de uitdrukking „menschheid". Onder deze abstractie vallen Patagoniërs, Eskimo's, Menadoneezen en Germanen zonder onderscheid van bloed en kultuurhoogte; deze heele menschheidsbrij kan slechts gelukkig oftewel „zalig" worden gemaakt, dank zij de uitverkoren genadegaven, welke God aan de eeuwige parasieten der wereld zou hebben toebedeeld! De daarbij gevolgde methode is zóó verfijnd en misleidend voor den argeloozen, niet terzake kundigen lezer, dat wij het ons tot plicht rekenen de artikelen van dr. Fetter in hun onhoudbaarheid te ontleden.

In de galerij der voorbeeldige geloofsmannen wordt natuurlijk Abram **(Abraham)** vooraan geplaatst. **Belachelijk, om niet te zeggen godslasterlijk, is** de afleiding, welke aan den naam van dezen patriarch der woestijnzonen verbonden wordt. Abram zou n.l. beteekenen: „vader van den Verhevene". „Abram" — aldus laat dr. Fetter zich gaan in zijn ziekelijke jodencultus — „deed God in deze wereld geboren worden; in zekeren zin is hij dus de vader van God"!! Het scheelt niet veel, of dr. Fetter wil ons doen gelooven, dat Abram de Schepper is des hemels en der aarde, waarmee dan tevens het bezitsrecht van den jood — als zoon van dezen „Vader van God" — op alle goederen onomstootelijk zou zijn komen vast te staan.

De sinistere kanten in het leven van zulk een bijzonder mensch als Abram geweest moet zijn, berokkenen onzen dominee geen enkele zorg. Dat hij zijn vrouw uitleent aan den Egyptischen Farao, om zijn eigen hachie te redden, wordt vergoelijkt met de opmerking, dat de schrijver niet het plan had, ons het leven van Abram voor te stellen als een heldenlied, maar als een verheerlijking van God in een zwak, zondig menschenkind. Geloovigen als Abram, zegt dr. Fetter, zijn slechts groot, zoolang Gods Heilige Geest met hen is. Het geloof is voor hem „een kracht, die verloren gaat, zoodra de draad naar boven knapt."

Hier gaapt de wereldwijde kloof tusschen dr. Fetter en ons; de waarde van karakter als duurzame gezindheid, de beteekenis van trouw, eer, ridderlijkheid als bloedgebonden deugden, bagatelliseert hij of, indien hij zulks niet doet, maakt hij los van dat geheel van krachten, waarin wij Gods majesteit vereeren. Dr. Fetter is een jood naar den geest; zijn standpunt is het straffe israëlietische dualisme, waarbij souteneurs en bruten (denk aan het wegjagen van Hagar en Kind) plotseling in de willekeurige, buiten eigen adel des gemoeds omgaande gunst des Hemels kunnen komen te verkeeren, om als „de draad naar boven knapt" weer dezelfde proleten te zijn van voorheen. Deze geheele religieuze opvatting is in wezen volkomen ongermaansch; zij gaat terug op een Godsvoorstelling van aziatische herkomst, waarbij de dikwijls redelooze handelingen, gunsten of beslissingen van een monarch werden overgedragen op de godheid. Schenkt hij zijn gunst (genade) dan gaat het den mensch wel, onthoudt hij hem dien, dan wordt deze een kind des verderfs. Daarom is het misleidend om, zooals dr. Fetter doet, bij de Abramgeschiedenissen van God te spreken; neen, wij hebben in dit verband te maken met Jahweh, die in zijn doen en laten een joodsche projectie is en wiens z.g. gunstbewijzen begrijpelijk worden in de sfeer der oostersche despotie. De wijze, waarop de germaansche ziel het goddelijke beleeft, is anders, reiner, hooger, doordringender, dynamischer, totaler. De menschvormige betrekking koning-onderdaan, heer-knecht, die typisch oud-testamentisch-joodsch is, kan zich niet meer laten gelden. Het verband tusschen God en mensch wordt in de wereld van ons bloed gezien als een proces van verinnerlijking, als een van menschelijke zijde zich door alles heen diep afhankelijk weten van den **geheimzinnigen levensgrond, die in karaktertrouw, offerbereid heldendom,** in een vertrouwen aanvaarden van het „Schicksal" zich blijvend bevestigt.

Er is dan ook geen universeele, geen menschheidsreligie. Wat dr. Fetter predikt, verdient trouwens deze betiteling wel allerminst; kreeg hij zijn zin, dan zou de jood **zijn** geest aan de gansche wereld hebben opgelegd en ware **enkel** het jodendom tot universeele macht uitgegroeid. Daarmee zou de heerschappij van den jood volstrekt zijn geworden en was Sion inderdaad het middelpunt der volkeren! Maar tevens zou daarmee het vonnis over het beste in onze germaansche harten geveld zijn.

Ten bewijze, dat wij deze conclusie niet fantaseeren, diene nog het volgende staaltje uit dr. Fetter's beweringen. Hij heeft het onder meer over het verbond, dat God met den aartsvader sluit (Gen. 17) en waarvan het uiterlijke teeken, de besnijdenis van al het mannelijke is. Zooals de godsdienstwetenschap aan het licht bracht, hebben wij hier met een gebruik te doen, dat zich niet tot de joden beperkt, doch eveneens bij andere volkeren der oudheid wordt aangetroffen. Het schijnt terug te gaan op een inwijdingsceremonie in het stamverband door middel van een bloedoffer en betrokken te zijn op het als goddelijk vereerde karakter der vruchtbaarheid. Desondanks bazelt dr. Fetter gedwee den samensteller van het boek Genesis na en orakelt, dat God (bedoeld wordt weer Jahweh) door de besnijdenis zijn hand op de joden gelegd en het verklaard heeft tot zijn bijzonder eigendom. **Een operatie aan het virile membrum** (zouden hygiënische motieven geheel buiten beschouwing moeten blijven?) **en den naam Gods, worden zoo maar in één adem genoemd!** Het is om van te rillen. Nog bonter maakt onze Haagsche predikant het, door van **de besnijdenis** te spreken als van **„een adelsbrief voor de joodsche natie".** Wonderlijke gedachten over „adel" schijnt deze theoloog er op na te houden! Wij meenen, dat „adel" uit iets anders blijken moet, dan uit een besneden mannelijk orgaan. Bah, wij walgen van zulke onfrissche, joodsche viezigheden! Het fraaiste moet echter nog komen. Daar, volgens dr. Fetter, ook slaven aan de besnijdenis onderworpen werden, d.w.z. evenzeer niet-joden dezen „adelsbrief" konden krijgen, vallen wij — die hier klaarblijkelijk de rol der slaven overnemen — mooglijkerwijs in de termen dit zeldzame geluk deelachtig te worden. Ge zult het niet willen gelooven, lezer, maar werkelijk het staat er: **„Hier is de kiem van de universeele wereldreligie, die uit het jodendom geboren zal worden: het Christendom. De besnijdenis zal door den doop worden vervangen".** Het kunststuk is volbracht! Elk gedoopt kind is een onzichtbaar besnedene, een klein slaafje, dat later God op zijn bloote knieën mag danken, dat hij met Abram begonnen is alle joden te laten besnijden en zoo een „volk" af te zonderen, waartoe b.v. Germanen door **den doop als door een surrogaat-besnijdenis mogen gaan behooren!**

Wij qualificeeren dit heele betoog van dr. Fetter als ziek en gevaarlijk. Deze man is van binnen overrompeld door den jood en construeert met een glanzend vernis van dierbare vroomheid onzinnigheid na onzinnigheid. Het middelpunt van zijn leven, van zijn denken en voelen, ligt niet meer in de onmiddellijkheid van eigen zielsbestaan, maar in de van aanmatiging en heerschzucht druipende oorkonden van het volk Israël. Gevangen in de listen van Juda lijmt hij het Christendom, dat n.l. in zijn evangelische zuiverheid de meest krasse tegenpool van het jodendom is, op rabinistische wijze vast aan de O. Testamentische „openbaring" en verkracht daarbij den ons ingeschapen aard. Wij hebben in de kolommen van „de Misthoorn" vaak harde en verdiende woorden gelezen aan het adres van menigen bij ons binnengeslopen Syrischen nomade. Maar werkt onze Rem. predikant uit den Haag in den grond niet even schadelijk en valt hij zelfs niet onder scherper oordeel, omdat hij door het voertuig der religie in de binnenkamers onzer volksgenooten een heiligdom bouwt voor de grootste pest onzer volksgemeenschap? Men maakt ons bovendien niet wijs, dat zijn artikelen voor de oer-democratische „Radio-Volksuniversiteit Holland" met academische oogmerken geschreven zouden zijn. Hier steekt meer achter! Als bondgenoot in den strijd tegen het nationaal-socialisme aanvaardt men thans gaarne onderwerpen, waarvoor vroeger minimale belangstelling bestond. Het procedé kennen we, dat behoeft men dezen heeren waarlijk niet eerst te leeren!

BANKETBAKKERIJ P. FABER en Zn.
HAARLEM — Telefoon 12702
Stationsplein 6 Wagenweg 82

De eigenlijke strekking van dr. Fetter's arbeid treedt het minst verholen in zijn laatste opstel, dat over deutero-Jesaja handelt, aan den dag. Tusschen de regels door weet hij daarin opmerkingen te plaatsen, waarvan men met klompen aan, de tendens kan gewaar worden. De joden verkeeren in ballingschap, zij zijn weggevoerd naar Babylons stroomen. In hun verdrukking krijgt de profeet — deutero of tweede Jesaja — opdracht te prediken, dat Babel's geduchte macht voorbij is. Dat, zooals dr. Fetter het nader paraphraseert, **alle in volkeren en wereldstaten opgehoopte kracht: gras is.** Welk een troostrijke profetie in het leven voor alle Churchill-vrienden en jodenknechten! Nog slechts eenigen tijd geduld en de geschiedenis wordt herhaald: de verlossing van het nazi-isme met diens „opgehoopte kracht" staat voor de deur! Zou het toeval zijn, wanneer dr. Fetter bij de bespreking van koning Cyrus, die de joden weer bevrijdt, een vergelijking maakt met president Wilson „van Amerika"? Wie in dit tijdsgewricht er een president van „Amerika" bijhaalt, kan moeilijk, zonder zich geheel bloot te geven, op Roosevelt wijzen. De toespeling is echter gemaakt en de suggestie kan als volkomen geslaagd beschouwd worden.

Er wordt in onze dagen met den Bijbel een misselijk en misdadig spel gedreven. Men misbruikt hem als politiek arsenaal voor onttroonde ideologieën en tracht aldus een onverantwoord beroep te doen op den toch al zoo vaak aangetasten godsdienstzin van ons volk. Nu de Radio-Volksuniversiteit Holland, uitgaande van **„den Bond van Nederlandsche Volksuniversiteiten"** zich niet ontzien heeft aan dit jodenminnende bedrijf mee te doen, vragen wij ons af, of het geen tijd wordt, dat ook **deze volksvijandige organisatie voorgoed wordt opgedoekt?**

Zoo juist verschenen:

M. MEULDIJK
ONTAARDE KUNST
Met vele reproducties
80 cent

Mr. G. SLUYTERS
NEDERLAND EN DE JODEN IN DE GESCHIEDENIS
(Delta-reeks)
65 cent

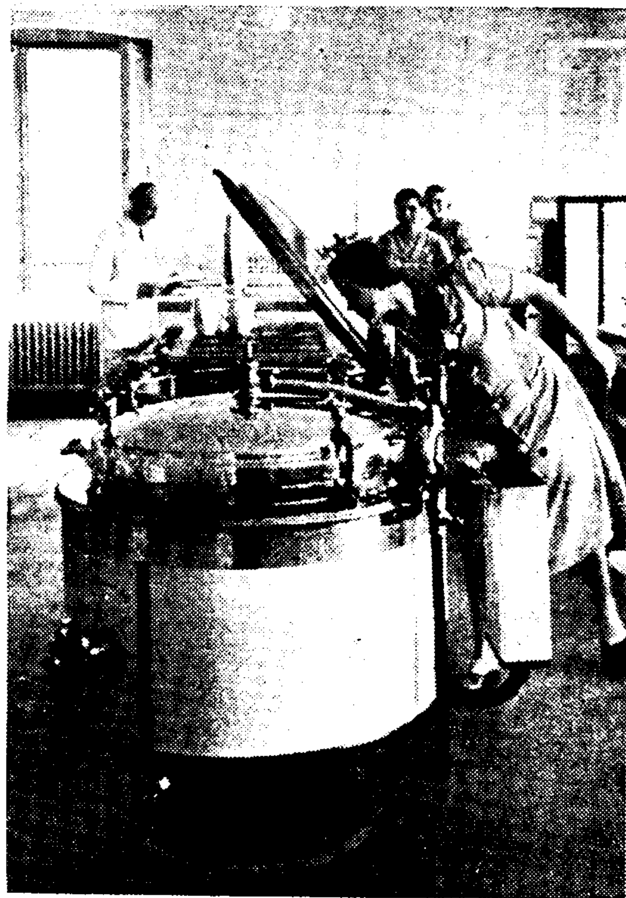
JOHAN PONTEYNE
TEGEN DE DECADENTEN
Een drietal beschouwingen over de hedendaagsche letterkunde
(Delta-reeks)
65 cent

Alom verkrijgbaar in den boekhandel en bij
DE AMSTERDAMSCHE KEURKAMER

De veelomvattende taak van het Duitsche Arbeidsfront.

Tal van sociale voorzieningen in het belang van den arbeider.

De bemoeiïngen van het Duitsche Arbeidsfront (DAF) en haar nevenorganisaties strekken zich uit tot de geheele werkende klasse in het Duitsche Rijk. Zoowel de bedrijfsleider als de arbeider onderhouden met deze organisatie een permanent contact. Op het principe van de Arbeidseer fundeeren zich alle verordeningen en wetten, waarin de plichten en rechten van arbeider en bedrijfsleider zijn omschreven. Er is geen tak der Duitsche sociale politiek, waarbij niet het DAF is ingeschakeld. **De organisatie Kraft durch Freude,** welke zich onder meer bezig houdt met de ontspanning der arbeiders, is in de geheele wereld bekend. Het DAF organiseert eveneens het periodieke **geneeskundige onderzoek,** waaraan de Duitsche arbeider zich, in zijn eigen belang, heeft te onderwerpen. Iedere arbeider is in het bezit van een z.g. Gesundheitspass, waarin door doktoren regelmatig de gezondheidstoestand van den betreffenden arbeider wordt geregistreerd. De doktoren, waarvan hier sprake is, zijn in de groote bedrijven officieel aangesteld. **Schönheit der Arbeit,** eveneens een DAF-organisatie, stelt zich tot doel, de werkplaatsen, kantoren en ateliers, waarin hoofd- en handarbeiders dagelijks verkeeren, te verfraaien. Het DAF zorgt er ook voor, dat de arbeider zich in zijn **vrijen tijd** (na sluiting der bedrijven) op een zoo aangenaam mogelijke wijze kan bezighouden. Het **Ehrengericht** draagt er zorg voor, dat een eventueel onjuist gedrag van arbeider of bedrijfsleider wordt gestraft. **Onder de DAF-organisaties neemt de vakopleiding** een zeer belangrijke plaats in. Dit instituut biedt iederen Duitschen arbeider de mogelijkheid zich in een vak te bekwamen. Speciale vermelding verdient de **ouderdomsverzekering,** welke werd georganiseerd door den leider van het DAF, Dr. Ley. Door deze instelling behoeft **geen enkele Duitsche arbeider met een** bezwaard hart de toekomst tegemoet te zien. Dr. Ley is tevens verantwoordelijk voor het Duitsche **woningbouwprogramma,** waarbij het DAF een belangrijke rol speelt. Voorts noemen we nog enkele wetten en bepalingen betreffende **jeugdarbeid, vrouwenarbeid, arbeidstijd, bescherming in de bedrijven, ziekte- en ongevallenverzekering,** e.d. welke door het DAF worden gecontrôleerd. Voorts heeft het DAF tal van **sportorganisaties** gesticht, voor welke instellingen van de zijde der arbeiders groote animo bestaat.

Continental-foto
Het verstrekken van warm eten in groote bedrijven is een der DAF-idealen, welke reeds in tal van groote fabrieken zijn verwezenlijkt. Een kijkje in de keuken van een Duitsche fabriek, waar het middagmaal voor de arbeiders wordt bereid.

Op het gebied der woningpolitiek werden zeer gunstige resultaten bereikt. Men is er reeds in geslaagd, den „trek naar de groote steden", welke destijds in Duitschland zeer groot was, tegen te gaan door de nieuw gebouwde plattelandswoningen van alle moderne comfort te voorzien.

Vrijwel op ieder terrein is, zooals men ziet, het Duitsche Arbeids-Front werkzaam en het zijn in de eerste plaats de arbeiders zèlf, die hiervan profijt hebben, terwijl anderzijds de arbeidsprestaties in niet onbelangrijke mate konden worden opgevoerd.

Continental-foto
Een eenvoudige restauratiezaal, welke aan vele Duitsche fabrieken is verbonden. Tijdens de werkpauzes kunnen de arbeiders hier een ververssching gebruiken. De restaurants worden gesubsidieërd door het DAF.

Drie-en-dertig dooden....

Donderdag 17 Juli werd Nederland opgeschrikt door de mededeeling, dat tengevolge van Engelsche luchtaanvallen op ons land, in 24 uur tijds 33 dooden te betreuren vielen en 54 personen min of meer ernstig wàren gekwetst. Voorwaar een goeden dag voor de Engelsche ziektelijders: het vurig beminde Albion stapelt toch maar „succes" op „succes"! Wij gelooven geen belangrijk militair geheim te verklappen, wanneer we onthullen, dat het grootste deel van deze 33 dooden Woensdag 16 Juli in den namiddag te Rotterdam gevallen zijn, waar de Engelsche luchtmacht, gebruik makende van het laaghangende wolkendek een plotselingen aanval ondernam. Toevallig waren wij ooggetuige en hebben ons bij alle narigheid nog kostelijk vermaakt met de fantastische verhalen, die wij van menschen die er niets van gezien hadden, te hooren kregen. Zij vonden het een grandioos staaltje van Engelschen moed, om „zoo maar", op klaarlichten dag, met **honderden machines uit de wolken te duiken....** Dat het er in werkelijkheid hoogstens twintig waren.... wie kijkt op zoo'n kleinigheid? Nog grappiger was de reactie in onze treincoupé tusschen Rotterdam D.P. en Rotterdam-Beurs. Men wees elkaar op een enorme rookzuil en zat met welgevallen uit te rekenen, wèlke van de vele belangrijke werven met den grond gelijk zou zijn gemaakt! Kerel, kerel, dat hadden die Tommies toch maar eens even flink gedaan! Zulke fenomenale, dappere, onverschrokken helden toch — je moest eigenlijk dankbaar zijn, door zulk heldendom dood te worden gesmeten. Ozo!

Toen stopte de trein aan het Beursstation en een welvoldane Capucijnerpater wrong zich naar binnen.

„Sjonge, dat is toch wat".

Allen stemden er mee in; de gezichten glommen van genoegen. Maar de capucijner-pater keek ietwat sip; blijkbaar kwam de genoegdoening over zijn simpele woorden, hem ietwat verdacht voor. Anderzijds.... hij kon toch niet mis zijn; rondom hem telde hij Uniespeldjes, nationaliteitsinsignes en militaire emblemen.... Neen, aan het goede „Nederlanderschap" van deze lieden behoefde hij niet te twijfelen, behalve dan bij dien eenen, daar in den hoek....

Reeds denderde de trein weer verder. De rookpluim kwam naderbij.... Alle halzen rekten zich, waar de voltreffer terecht zou zijn gekomen, want dàt het een voltreffer was, stond toch zeker wel van te voren vast.

„Daar ligt de eene," verzuchtte de capucijnerpater. „Zoo zijn er nòg twee boven de stad naar beneden gehaald...." liet hij er in-droevig op volgen.

't Leek wel of de bliksem in de coupé was geslagen! Er heerschte een drukkende stilte en iedereen rekende uit: drie van de, zeg, een-en-twintig, dat is één op de zeven foetsie.... En dat nog wel tijdens de „opluchting" in het Westen — nu enorme strijdkrachten aan het Oostfront gebonden zijn.

Wat hadden zij er zich niet van voorgesteld....! Ach natuurlijk, als ze heel eerlijk tegenover zichzelf waren, moesten ze wel toegeven, dat Engeland van deze uitzonderlijk-gunstige „adempauze" gebruik maakte.... om in de bezette gebieden hier en daar speldeprikken uit te deelen. Speldeprikken, die in het allergunstigste geval hier en daar een beetje brokken veroorzaken, welke echter op het totaal van niet de geringste beteekenis zijn. Plus dan een aantal menschenlevens van de voormalige bondgenooten....

En wanneer dan die speldeprikken óók nog zoo peperduur betaald moeten worden, met verliezen aan kostbare machines en piloten.... neen, Albion's aureool kreeg daar in die treincoupé een gevoeligen opmepper!

Den volgenden dag konden zij het Duitsche weermachtsbericht, waar ze anders zeer sceptisch tegenover staan, op eerlijkheid controleeren. De drie daarin boven Nederlandsch gebied **neergeschoten vijandelijke vliegtuigen konden ze bij stukken en brokken in** het centrum van de Maasstad terugvinden.... Alleen stond daar nog bij vermeld, dat boven het kanaal bovendien nòg eens zes van de aanvallende vliegtuigen naar beneden werden gehaald. Dat zijn er dus in totaal negen van de twintig, of bijna de helft, en als we de broeders die er met alle geweld dertig zeggen te hebben gezien hun zin geven, is in dat geval toch niet meer dan 2/3 teruggekeerd. Waarlijk: de visch.... en het Engelsche heldendom tijdens een „adempauze", wordt dúúr betaald! En de arbeidersvrouwen en -kinderen, die hun man en vader zagen weggerukt door bommen die wellicht uit een gestolen goudschat zijn gefinancierd, kunnen troost putten uit de wetenschap, dat er nog verblinde Churchill-aanbidders waren, die in de Rotterdamsche straten juichten, toen de (Nederlandsche?) piloten hun werk hadden gedaan....

Van Heuven-Goedhart.

Van Heuven-Goedhart is méér dan alleen de naam van een ex-hoofdredacteur van een provincieblad, in casu het Utrechtsch Nieuwsblad. Van Heuven Goedhart is een begrip; vleesch en bloed geworden anti-nationaal-socialistische smeerpijperij, laster, verdachtmaking, beleediging, woordverkrachting, vuiligheid. Dit journalistieke reptiel heeft zóóveel drek en modder in „zijn" Utrechtsch Nieuwsblad en niet te vergeten het gore schotschrift „De Blaasbalg" uitgestort, dat wij een dubbel-nummer van dit blad noodig zouden hebben om er slechts een bescheiden bloemlezing uit te geven. Tezamen met zijn vriend en medewerker, den jood Van Blankenstein, die tegenwoordig zijn vuilspuiterij voor den Oranjezender voortzet, behoort hij tot de ergste hitsers en stokebranden tegen het nieuwe Duitschland die er ooit op twee beenen in Nederland rondliepen. En dàt zegt toch wel wat!

Als er dan ook ééntje geweest zal zijn, die zijn eigen oogen en ooren niet kon gelooven, toen hij na den inmarsch der Duitsche troepen **niet** tegen den muur werd gezet, zelfs niet naar een concentratiekamp werd gesleept, om een duizendste deel van de „wreedheden" te ondergaan die volgens zijn fantasie in deze kampen jegens doodonschuldige menschen bedreven worden, dan moet hij het wel geweest zijn. Inplaats daarvan heeft deze hitsende villabewoner uit Bilthoven een baantje, en waarschijnlijk nog een goed betaald baantje ook, gekregen, bij den wederopbouw van het dorpje Scherpenzeel. Men mag dit gerust de lankmoedigheid en verdraagzaamheid gekroond noemen; zelfs nemen wij U niet kwalijk als U er om vloekt dat het knettert.

Eerlijk gezegd hebben wij het laatste gedaan, toen we dezer dagen in de dagbladen lazen, dat deze vent, die mede verantwoordelijk is voor het onschuldig vergoten bloed en voor al het leed dat in de oorlogsdagen over duizenden nationaal-socialisten **is gekomen, zelfs nog zoo brutaal is zijn** mond open te doen. Toen Dr. Ir. Ringers, als gevolmachtigde voor den wederopbouw dezer dagen in Scherpenzeel de eerste serie gereedgekomen woningen met een redevoering inwijdde, ontzag deze jodenknecht zich niet, nota bene namens de inwoners van Scherpenzeel, woorden van dank te stamelen.

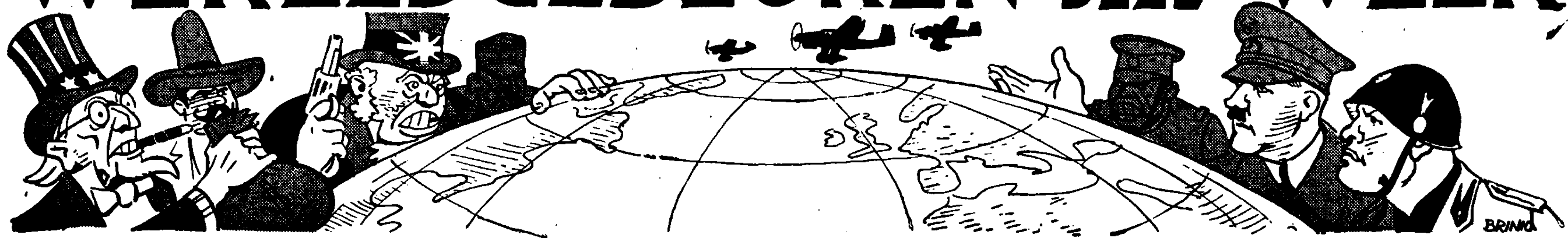
Dit nu is ons al te gortig! Genade voor recht laten gelden is prachtig en voor verdraagzaamheid voelen we ook wel wat, al bazelen we daar niet zooveel over, als dit heerschap in zijn „goede" dagen gedaan heeft, toen hij niet moede werd steeds nieuwe ladingen drek en modder over Duitschland en het nationaal-socialisme te blaasbalgen.

Er zijn echter grenzen. En die grens is bereikt wanneer hij nu ook nog z'n mond opendoet, alsof hij z'n leven lang nooit onschuldiger werk heeft gedaan, dan gelegenheidswoorden prevelen bij uit den asch herrezen winkelpanden en arbeiderswoningen!

Wandelen en politiek.

Brigadeführer Rauter heeft zich genoodzaakt gezien tot 1 September het wandelen in groepsverband afhankelijk te stellen van een bijzondere toestemming. Politieke bedrijvigheid is hiervan de oorzaak. Die was er. Demonstratieve kleedingstukken en insignes, Engelsche-zender liedjes en andere kinderachtigheden waren bestemd om op zwoele zomeravonden de „nationale" gemoederen in „beroering" te brengen. Nu hebben de dames en heeren tijd om er over na te denken. En in September is het doorgaans een stuk frisscher, hetgeen op het „verhitten" van gemoederen van grooten invloed is...

WERELDGEBEUREN VAN DEZE WEEK

Roosevelt poogt de Angelsaksisch-joodsche wereldheerschappij in stand te houden en te beschermen door de twee wereldmachten, welke een nieuwe orde voorstaan, **Europa** onder Duitschlands leiding, en **Japan**, te omsingelen en van de wereldzeeën af te sluiten. De kracht der Britten is niet toereikend om deze zware taak te volbrengen, en Roosevelt zelf aarzelt, omdat ook hij zich af moet vragen, of de militaire kracht der Angelsaksers en hun bondgenooten — opgehitst en geleid door de joden als „politieke commissarissen" — toereikend is om deze grootscheepsche omsingelingsacties van heele werelddeelen uit te voeren. Achter de schermen gaat het in Washington nog al eens hard tegen hard. Vele leiders van leger en vloot der Ver. Staten zijn er zich van bewust, dat de Amerikaansche weermacht zich nog in opbouw bevindt, en niet in staat is tot een actie met millioenenlegers aan de overzijde van de twee breede wereldzeeën, van den Atlantischen en Stillen Oceaan. Daartoe zou het echter moeten komen, wanneer Roosevelt inderdaad de vestiging eener Europeesche levensruimte onder Duitsche, en die eener Oost-Aziatische levensruimte onder Japansche leiding zou willen verhinderen.

Japansch-Russisch verdrag achterhaald.

Het Japansche eilandenrijk ligt aan de andere zijde van het enorme Euraziatische vasteland in een op vele punten overeenkomstige positie als de Britsche eilanden aan onze zijde. Het heeft zich moeten trachten te handhaven tusschen den druk der Angelsaksische zeemogendheden eenerzijds en de geweldige Russische vastelandskolos anderzijds. Het heeft bij herhaling, en het krachtdadigst in 1904, bewezen dat deze Russische kolos er een was op leemen voeten. Om Japan's handen vrij te maken tegenover de Angelsaksers, die doen wat zij kunnen om Japan onder druk te zetten en het te omsingelen, heeft Matsuoka voor enkele maanden te Moskou **het Japansch-Russische neutraliteitsverdrag** gesloten. Dit verdrag is thans door de feiten achterhaald. Sinds 22 Juni, sinds het begin van den Duitschen veldtocht om Europa te bevrijden van het bolsjewistische gevaar, kan dit verdrag niet meer een grondslag vormen voor de Japansche politiek. Daarom ook trad Matsuoka, die indertijd bij zijn vertrek uit Moskou door Stalin zelf allerhartelijkst werd omhelsd, uit de Japansche regeering. Onmiskenbaar is Japan dichter bij den oorlog gekomen, en kunnen de spanningen in en om de Zuidzee zich elk oogenblik in een geweldig conflict ontladen. Tot dusver echter schrikken zoowel Japan als de Ver. Staten voor het uiterste terug, omdat niet valt te overzien, hoe een geweldige worsteling in de Zuidzee, eenmaal begonnen, zal eindigen. Maar wel is het sinds Matsuoka's heengaan duidelijk, dat Japan gereed staat om op het oogenblik, dat het dit noodzakelijk acht, in Siberië in te grijpen. Dat is vooral noodzakelijk om te voorkomen, dat de Ver. Staten zich van de Sovjet-Russische havens aan de Siberische kusten meester maken en daarmede den ring zouden voltooien, welke loopt van Tsjoengking-China door Birma, Malakka, Ned. Oost-Indië, Philippijnen, Australië en Nieuw-Zeeland, rond de Japansche levensruimte. Wanneer Japan dat zou toelaten, zou het den dan onvermijdelijk volgenden Angelsaksischen aanval niet of nauwelijks meer kunnen afslaan.

Euraziatische solidariteit.

Terwijl Japan zich dus gereed houdt om te voorkomen, dat de Angelsaksers de omsingeling van Japan voltooien door zich meester te maken van de Siberische kustgebieden, gaat de instorting van het Sovjet-regime met rasse schreden voort. Geweldige successen in nog sneller tempo dan in het Westen heeft de Duitsche weermacht behaald. Ongeloofelijk zijn wederom de prestaties van den Duitschen pantserjager, vliegenier en infanterist. Het baat den Sovjet-moordenaars niet, dat zij millioenen mannen in het vuur en in den dood jagen, dat zij vrouwen en kinderen tegenover de Duitsche troepen stellen. Overal zijn de verdedigingslinies doorbroken, en de instelling van een in drieën gedeeld oppercommando, alsmede de wederinvoering van het stelsel der „politieke commissarissen" bewezen reeds vorige week de juistheid der Duitsche weermachtsberichten, welke vaststelden, dat de weerstand der Sovjet-legers aan alle fronten wel zeer hevig was, maar dat de innerlijke samenhang ging ontbreken en overal duidelijke ontbindingsverschijnselen gingen optreden. De Sovjet-weermacht zal totaal worden vernietigd.

Hetgeen Stalin met zijn verraderlijke politiek onmogelijk maakte, zal na de uitroeiing van het Sovjet-regime wel kunnen worden bereikt: een Euraziatische solidariteit tegenover de Angelsaksisch-joodsche wereldheerschappij. De Duitsche troepen in het Oosten worden op den voet gevolgd door een heirleger landbouwtroepen, die de bescherming en verzorging van de te velde staande gewassen op zich nemen. Het overige Russische gebied is voor zijn voedselvoorziening steeds op Zuid-West-Rusland aangewezen geweest. Is eenmaal dit Zuid-Westelijke gebied bezet — hetgeen voor een zeer groot deel reeds het geval is — dan heeft Duitschland **de sleutel tot de voedselvoorziening van het geheele Euraziatische vasteland** in handen, en daarmede wordt de mogelijkheid werkelijkheid, alle volkeren van Portugal tot Japan samen te brengen in een gemeenschappelijk afweerfront tegen de uitbuiting en aanmatiging van Britten, Yankee's en joden. Met vernietiging van het bolsjewistische gevaar voegen de Duitsche legers in deze dagen het Russische gebied als sluitstuk in het front der mogendheden van het pact van Berlijn, dat dient tot vestiging en bescherming der Europeesche en Aziatische levensruimten.

Voetje voor voetje naar den oorlog.

Langzaam, pas voor pas, voetje voor voetje, heeft Roosevelt den weg naar openlijke oorlogvoering met de mogendheden van het pact van Berlijn bewandeld. Niets zou hem liever zijn geweest dan een aantal incidenten, welke hem in staat zouden hebben gesteld het Amerikaansche volk sneller op te hitsen en in den oorlog te drijven. Op grond van afremmend ingrijpen der zich niet gereed voelende Amerikaansche weermachts-leiders en uit innerlijke onzekerheid heeft Roosevelt tot voor enkele weken geen openlijke oorlogsdaad gewaagd. De eerste onmiskenbare aanval op Europa vormde de bezetting van IJsland. Deze heeft in Engeland reacties verwekt, welke voortkwamen uit het besef der Britten, totaal in de macht van Yankees en joden te zijn geraakt. Zij hebben het zelf gewild, en hun zonden komen thans over hun hoofd. Hun eigen imperium zal het lot deelen van het Sovjetrijk: het zal vernietigd worden. Hetgeen wij in deze dagen voor onze oogen zien gebeuren, is eigenlijk reeds de slotphase van het wereldconflict: **de strijd om de erfenis**, waarbij de Europeesche volkeren gezamenlijk met de Oost-Aziatische zich moeten verweren tegen de pogingen van Yankee's en joden om zich meester te maken van koloniale gebieden en maritieme steunpunten, welke van vitaal belang zijn voor de volkeren van Europa en Azië, en welker verovering door Yankee's en joden nimmer kan worden gedoogd.

Aan **Portugal, Spanje** en **Frankrijk** zal bij de verdediging der Europeesche levensruimte in Afrika en op den Atlantischen Oceaan naar alle waarschijnlijkheid nog een zeer belangrijke rol ten deel vallen. Het is verheugend, dat de staatsleiders dezer drie landen daarvan een klaar besef toonen te bezitten, en in overeenstemming met de wil hunner volkeren alle noodzakelijke maatregelen treffen om Amerikaansche aanvallen af te slaan.

Voor de **Ieren** zijn moeilijke dagen aangebroken. Hun vrede en veiligheid wordt openlijk bedreigd door de voornemens der Angelsaksers om voor de beveiliging van het scheepsverkeer over den Oceaan zich meester te maken van de Iersche havens en luchtvloot-steunpunten. Maar ook voor het volk van den dapperen vrijheidsheld de Valera zal eens het uur der bevrijding en het uur der eenheid slaan. De strijd, door den Führer begonnen, zal tot welzijn strekken voor alle volkeren der aarde.

Achter de schermen van de O.Z.O.-Commissie.

V.

In onze vorige beschouwing hebben wij den lezer gewezen op eenige bijzonderheden van de Robaver en haar invloed op ons bedrijfsleven door middel van haar net van schier ontelbare banken, bijbanken, kantoren, agentschappen etc. over ons geheele land. Wij hebben in diepe bewondering eenige woorden van hulde gebracht aan de onpartijdige werkkracht van den heer Woltersom, die blijkbaar als directeur van dit financieele instituut wat afleiding zoekt om zijn vrijen tijd te vullen in een twintigtal ondernemingen, waarin hij een vooraanstaande functie bekleedt. Wij hebben er tevens op gewezen, dat de beperkte ruimte dezer publicatie ons niet toestaat den tientallen commissarissen gelijke eer te bewijzen, om niet te spreken over de paar honderd provinciale goden.

Inderdaad is het ondoenlijk alle functies, ambten en betrekkingen op te sommen, waarin deze captains van het oude regiem de belangen van ons in stukken gereten en uitgebuite volk, sedert vele jaren hebben gediend. Wij hebben ook reeds opgemerkt, hoe hunne barmhartigheid en daadwerkelijke steun zich zelfs uitstrekten tot lieden, wien de bodem in vele landen wat te heet geworden was en dus door onze captains hier weer in het zadel werden gezet, om in sommige gevallen zoowel met zadel en paard als met het noodige voer en reisgeld naar elders te verdwijnen. Neen, neen, bekrompen zijn de heeren zeker niet!

In hetzelfde artikel verwezen wij naar het laatste jaarverslag van de Robaver. Hierin vinden wij woorden van bijzondere waardeering, gewijd aan den heer Van der Mandele, thans o.m. Commissaris der Bank. Mogen wij dan achter blijven? Dit ware een tekort aan eerbied. Wij hebben ons dus de moeite getroost eens na te gaan, op welke wijze deze nijvere heer ons Volk wist te dienen. Bij ons onderzoek treffen wij hem aan in de één of andere leidende functie in de navolgende ondernemingen:

L. Smit & Co's Sleepdienst N.V. Rotterdam;
Lever's Zeep Mij., N.V. Rotterdam;
Mij. voor Zuid-Afrikaansche Waarden N.V., Rotterdam;
Van Nievelt, Goudriaan & Co's Stoomvaart Mij. N.V., Rotterdam;
N.V. Vereenigde Hollandsche Sigarenfabrieken, Den Haag;
N.V. Handelmaatschappij R. S. Stokvis & Zonen, Rotterdam;
Holland-Amerika Lijn N.V., Rotterdam;
Rotterdamsche Bankvereeniging N.V., Rotterdam;
Furness' Scheepvaart- en Agentuurmij. N.V., Rotterdam;
N.V. Rotterdamsche Scheepshypotheekbank, Rotterdam;
N.V. Vereenigde Groningsche Scheepsbouwwerven, Den Haag;
N.V. Vereenigde Indische Cultuurondernemingen, Rotterdam;
P. de Gruyter & Zoon, N.V., Den Bosch;
N.V. Tabaksproducten Mij., Den Haag;
N.V. „De Beurs van Koophandel", Mij. tot Exploitatie van het Beursgebouw, Rotterdam;
N.V. Emballagefabrieken en Houthandel, Rotterdam;
Hollandsche Aannemingsmaatschappij N.V., Den Haag;
Rotterdamsche Beleggingsconsortium, Rotterdam.

Men ziet het. De woorden van lof uit het verslag der Robaver zijn alleszins verdiend. Welk een belangstelling, welk een ijver, welk een offervaardigheid! Het is overweldigend!

Nu wil het toeval, dat wij bij het bladeren in onze gegevens nog al veelvuldig den naam ontmoetten van een verderen commissaris der Robaver. Het was Mr. Fruin, dien wij reeds uit de Krésin-creatie Nederland—Polen kennen. Dezen keer vonden wij hem vermeld bij de onderstaande bedrijven:

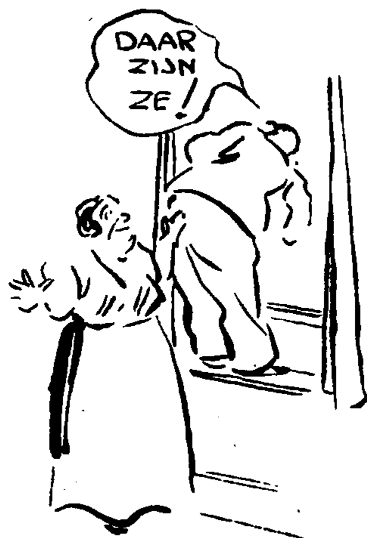
„Nederland—Polen", Den Haag;
N.V. Wilton's Machinefabriek en Scheepswerf, Rotterdam;
Rotterdamsch Beleggingsconsortium, Rotterdam;
American Petroleum Company, Rotterdam;
Dok- en Werfmij. „Wilton-Feijenoord", Rotterdam;
Mij. voor Scheeps- en Werktuigbouw „Feijenoord", Rotterdam;
Lever's Zeep Mij. N.V.; Rotterdam;
N.V. Thomson's Havenbedrijf, Rotterdam;
N.V. Rotterdamsche Scheepshypotheekbank, Rotterdam;
Heineken's Brouwerij Mij. N.V., Amsterdam;
N.V. de Vereenigde Chemische Fabrieken, Utrecht;
N.V. Amsterdamsche Superfosfaatfabriek, Utrecht;
P. de Gruyter & Zoon N.V., den Bosch.

Op deze wijze zouden wij uit onze gegevens kunnen blijven putten. Zooals echter reeds werd opgemerkt, mogen wij Uw aandacht niet misbruiken, terwijl ook de beschikbare ruimte ons groote beperking heeft opgelegd. Wij willen in dit verband slechts wijzen op een interessante bijzonderheid. Wij hebben een onderzoek ingesteld naar eenige tientallen niet ònzer, maar hùnner belangrijkste Nederlandsche ondernemingen, 't geen dus zeggen wil, ondernemingen waarin de spaarpenningen van ontelbaar velen onzer volksgenooten zoo echt solide zijn ondergebracht en de lakens door zeer weinige captains zoo echt degelijk worden uitgedeeld. Het is zeer merkwaardig, hoevele der beheerders stammen uit de kringen der Robaver en hoevele der betreffende ondernemingen wij direct of indirect weer in de „Commissie tot organisatie van het bedrijfsleven" vertegenwoordigd zien. Het sterkst treedt dit aan den dag bij de door de Commissie aanbevolen of naar voren gebrachte adviseurs in handel en industrie of de leiders van de vele vak- en ondervakgroepen etc. Wanneer wij dan weer de banden zien tusschen tal van deze heeren, hunne organen, hunne Jodenvrienden en de Unie met hare onvolksche tendenzen, hare Joodsche en verjoodschte ledenschaar en daarbij de innerlijke afkeer gedachtig blijven van iedere radicale en doortastende hervorming in de Unie, dan treedt de innige geestverwantschap tusschen de

STORM
Weekblad der Nederlandsche SS
Per kwartaal f 1.25. Giro 411000.

Unie en de genoemde organen wel duidelijk in het licht. De O.Z.O.-gedachtensfeer van de betrokkenen is daarmede onomstootelijk vastgesteld.

Ons rest ditmaal nog slechts een kort woord van afscheid aan den onderdirecteur der Robayer, J. S. Rabbie. Men herinnert zich, hoe in het jaarverslag der bank diens plotselinge verdwijnen onvermeld gebleven is. Wij willen op deze plaats dit verzuim der bank herstellen. Welnu, naar onze informatie behoorde deze Rabbie tot de organisatie der B'nai B'rith. Teneinde de Bank te toonen, welk een waardevol medewerker zij en ons bedrijfsleven in dezen Rabbie hebben verloren geven wij hierbij eenige bijzonderheden omtrent het wezen dezer allergevaarlijkste Joodsche wereldorganisatie. Wij ontleenen de bewijzen van het volksondermijnende streven dezer organisatie aan het werk „Vrijmetselarij" van W. Schwier, uitgegeven bij „Westland" te Amsterdam. In dit werk lezen wij o.a.

„Over zijn doeleinden zegt de B'nai B'rith zelf:

Wij hebben ons ten doel gesteld, de Israelieten zoodanig te verbinden, dat de ontwikkeling der hoogste belangen van het Jodendom, zoo spoedig mogelijk en overal verwezenlijkt kunnen worden.

„De zetel der machtige Joodsche centrale is te New York. Onmiddellijk onder de Centrale in New York stond de Hilleel-Loge in Amsterdam."

Hoezeer deze machtige joodsche Orde achter de schermen het wereldgebeuren beïnvloed heeft, moge het volgende bewijzen.

Leden van de B'nai B'rith waren:

Bela Khun: de bloedzuiger van Hongarije.

Itzig Tumultey: sekretaris van Wilson.

Philipp Sassoon: sekretaris van Lloyd George.

George Mandel: sekretaris en raadsman van Clemenceau.

Bernhard Baruch: direkteur van de Amerikaansche oorlogsindustrie van 1916—1918; financieel adviseur van Wilson, Hoover en Roosevelt.

Samuel Gompers: voorzitter van het Amerikaansch Vakverbond.

Crémieux: Fransch Minister van Oorlog en stichter van de „Alliance israélite universelle".

„Alle vrijmetselaarsloges ter wereld staan niet alleen onder invloed, maar ook onder toezicht van den B'nai B'rith, die als leden alleen Joden opneemt, wier beide ouders voljoden waren".

In het land der Konstitutie-Grootloge-(Amerika) heeft het Jodendom in de laatste 20 jaren bijzonder opvallend stelling na stelling veroverd, zoodat heden alle belangrijke instellingen van steden, staten en bondsregeeringen in handen van Joden of Vrijmetselaars zijn. Van dit groote aantal willen wij er slechts enkelen noemen:

Roosevelt: lid van de Shriner-Hooggraadloge; eerelid van de Architekten-Loge 519, waarvan ook zijn drie zoons lid zijn.

Baruch: Minister van Financiën en ekonomisch adviseur van den president; lid van de B'nai B'rith.

Lehmann: Gouverneur van New-York; lid van de B'nai B'rith.

La Guardia: Jood; burgemeester van New-York.

Felix Frankfurter: in 1939 tot Lid van het Hoogste Gerechtshof benoemd, lid van de B'nai B'rith.

Henry Morgenthau: Minister van Financiën; lid van de B'nai B'rith.

Normann Meyer en Felix Kohn: B'nai B'rith broeders, sekretarissen van den Minister van Binnenlandsche Zaken: Harald Ickes.

Pittmann: de Senater, die het sterkst anti-Duitsch is; lid van de B'nai B'rith.

Cordell Hull: Minister van Buitenlandsche Zaken (getrouwd met een Jodin; vrijmetselaar.

Samuel Dickstein: Commissaris van de Vereenigde Staten voor de rijksgebouwen en den woningbouw; Jood.

In de ledenlijst der Loge „Hilleel" zijn de volgende beroepen te vinden:

Groothandel en banken	14
Advokaten en notarissen	10
Artsen	20
Rabbijnen en leiders joodsche godsdienstige instellingen	9
Partikulieren	9
Direkteuren van groote bedrijven en openbare diensten	26
Beambten	1
Hoogleeraren	3
Fabrikanten	14
Kooplieden	11
Vrije beroepen	12
Kunstenaars	1
	130

Reeds deze indeeling naar de beroepen toont aan, dat de officieele Joden-Orde slechts leden heeft, die toonaangevende posities in het ekonomische-, politieke- en joodsche leven bekleeden. Want juist beroepen als direkteur, arts, notaris, fabrikant e.d. waarborgen immers een voortdurende invloedsmogelijkheid; d.w.z. de mogelijkheid tot uitoefening van een zeker overwicht op de aan hen toevertrouwden. Opdat echter de ontbindende Joodsche leuzen ook volkomen in overeenstemming met de misdadige aanwijzingen der israëlietische zedewetten blijven, zijn ook de opperrabbijnen sterk in de Orde vertegenwoordigd.

Als verder aantoonbaar arbeidsterrein kan nog aangevoerd worden, naast de volkomen beheersching van enkele takken van industrie en van het geestelijke leven, de beslissende invloed op neutrale weldadigheidsvereenigingen, op het kunstleven, op stichtingen, verzekeringen, berichtendienst en verdere levensgebieden der volken.

Beschouwt men, na inzage van de ledenlijst der B'nai B'rith de namen der leden van verschillende comité's en vereenigingen, die sedert 1933 tegen de volksche gedachte opgericht zijn, dan blijkt het, dat ook hier de „Zonen des Verbonds" in het spel waren. In alle variaties, doch in principe altijd weer op leden van de B'nai B'rith terugkeerende, zijn deze Duitsch-vijandige en tot oorlog ophitsende vereenigingen volgens een vast plan in het leven geroepen.

Het werk van Comité's en vereenigingen als b.v.

het Comité van Waakzaamheid,

de Internationale Vereeniging tot Koloniseering,

het Comité tegen Rassen- en Jodenwetten,

het Comité voor Bijzondere Joodsche Belangen,

de Commissie tot Steun aan Oorlogsslachtoffers,

het Genootschap Kultuur tegen den Geest van Geweldadigheid,

de Hulp aan Spanje,

de Leeskring Hedendaagsche Kultuur,

de Bond van Kunstenaars,

D.O.O.D. (Duitsche Olympiade onder Diktatuur),

de Nederlandsche Jongeren-Perscommissie,

(Slot pag. 14).

Vorigen Zondag hebben we een Uniebazar gehad, op initiatief van Serena en mij, omdat wij meenden, dat de Unie haar leden ook iets bùiten de kransjes òm moest brengen, in verband met het cultureele gedeelte van ons programma. Er was veel instemming met ons plan, en wij besloten een avond te geven van hoog kunstgenot, met Ds. Zalvertroost. Dominee was direct bereid en zeide, dat hij gaarne zou zorgen, dat wij onze oogen dien avond ook een weinig naar boven zouden slaan, want tenslotte komt al het goede van boven, en er moest ook nog gecollecteerd worden.

Aanvankelijk vreesden we, dat de bazar niet zou kunnen doorgaan, omdat we niet goed wisten waarvóór we moesten collecteeren, in verband met Finland (dat niet meer in aanmerking komt) en de Winterhulp (waar we tégen zijn), maar toen zei Ds. Zalvertroost, dat er nog zooveel kindertjes heelemaal naakt rondloopen door de oerwouden van Afrika, wat ten eerste slècht is, wegens de sex-appeal en zoo, maar ten tweede in strijd is met de Schrift, die vijgenbladeren voorschrijft. Dominee had een kennis in Frankrijk, die in vijgen doet, en hij wilde hem de opbrengst van de collecte graag overmaken, dan zou Dominée de vijgen wel nemen, en konden de bladeren opge[illegible] naar Afrika.

Meneer Polak was het hier niet mee eens, en zei dat wij de confectie-industrie moesten steunen, want hij heeft een stel neven die daarin zitten, en bovendien heeft meneer Polak maling aan de Schrift, wat wel jammer is, want hij heeft overigens een goede inborst. Bij stemming bleek evenwel, dat de meesten het met Dominée eens waren, en toen heeft meneer Polak zich er maar bij neergelegd, omwille van de innerlijke eenheid der Unie.

Dank zij ons initiatief zullen dus binnenkort de arme negerkindertjes van een vreeselijke zonde verlost worden, waarmee ik maar zeggen wil, dat wij niet zoo bekrompen zijn om precies op ons programma te staan, dat alleen spreekt van **Zuid**-Afrika, maar wij hebben, zooals het Driemanschap terecht zei, wijder perspectief.

Toen we dus wisten waarvoor we collecteeren konden is de bazar toch doorgegaan, met gewijde muziek (vanwege den Zondag) en vele attracties (vanwege de bazar). Daar was eerst Ds. Zalvertroost, die de feestrede hield, welke gebaseerd was op het Hooglied, omdat dat ook feestelijk is, maar Dominee gaf niet de minste aanstoot, zoodat het duidelijk is, dat men ook wel op gepaste wijze met het Hooglied kan feestvieren, mits de ziel maar rein is. Hierna kwam applaus en vervolgens collecte, maar omdat er meer collectes op het programma stonden, hoefden de menschen nog niet te geven, wat ze dan ook niet deden.

Na de collecte kwam freule Spicht Spiereling, die een paar liederen van Mendelssohn zong, maar in een Hollandsche vertaling van meneer Polak, want punt 1 van ons programma zegt, dat wij op cultureel gebied het Nederlandsche volkskarakter willen behouden, en daarom brachten wij Mendelssohn in het Nederlandsch. Freule Sp. Sp. heeft een sopraan, en die heeft ze van haar moeder, die óók een sopraan had, en veel geld, waardoor ze voor allemaal volle zalen uit de arbeidersklasse kon zingen, die niets anders deden dan klappen, wat heel goed is, met het oog op de recensie in de krant. Waaruit duidelijk blijkt, dat „Vreugde en Arbeid" eigenlijk totaal niets nieuws is, want de moeder van Freule Spicht Spiereling deed er al aan, en zij droeg den grondslag voor de Unie in zich, die dus eigenlijk mag worden aangewezen als de partij, die het eerst dit beginsel in praktijk bracht. De freule zong met zóóveel bravour, dat zij een krans kreeg, die wij nog hadden overgehouden van de vorige bazar van de zangvereeniging „Looft den Heer met Blijde Galmen", maar dat wist de freule niet, zoodat zij erg ontroerd werd, en spontaan een dubbeltje offerde, waarna wij besloten verder te zwijgen over de krans, opdat zij haar dubbeltje niet zou terugvragen, wat erg sneu zou zijn voor die arme Afrikaandertjes.

Na Mendelssohn kwam Gérard (Zjérààr) met Heine, en dat was zeer goed, want Heine was een Israëliet, die zich later liet doopen, en Gérard studeert theologie, zoodat zij verwante [illegible] lijk te merken was bij de voordracht, waardoor er veel tranen vloeiden.

De rest van den avond was een bonte afwisseling van muziek, zang, samenspraken en collectes. We hadden veel versnaperingen ingeslagen, en een man om eventueele pauzes te vullen, benevens wat flesschen en zoo, maar alles bleef natuurlijk heel gepast, omdat het Zondag was. Dominee gaf precies aan hoeveel we drinken mochten en bepaalde daarmee het peil van de feestvreugde. We werden allemaal zeer vroolijk, wat geheel in overeenstemming is met de Schrift, zoodat we ook op dit punt uitvoering gaven aan het programma van de Unie, dat zegt, dat wij den Christelijken inslag in onze beschaving moeten verdiepen. Bovendien zongen we zonder ophouden vaderlandsche liederen, zooals „Wij willen Holland houën" en „Oranje boven" en „Laat de klok maar luiden" en zoo, wat zeer nuttig was voor de buren, die op het balconnetje zaten, en die geen God of Vaderland kennen, omdat ze Nazi zijn, waarmee ik alleen maar zeggen wil, dat **zij** een zuren avond hadden en **wij** een vroolijken, op p.-c. grondslag. Trouwens, waarom zou een vroom gemoed niet vroolijk kunnen zijn? Ozo.

We zouden het feest liever op Zaterdag gehad hebben, maar dan konden meneer Polak en meneer Mazzel en meneer Luyerkruyer niet, en daarom deden we het maar op Zondag, waar Dominee niets op tegen had, omdat het van de Unie uitging en voor een goed doel was.

Na afloop van den avond zongen we het Wilhelmus, wat een heel geschikt lied is voor zulke gelegenheden, omdat er zooveel coupletten aan zijn, waaronder altijd wel een bruikbaar.

Ik heb den volgenden dag een berichtje aan de pers gestuurd, maar het is nergens opgenomen, waaruit duidelijk blijkt hòe de Unie gesaboteerd wordt. Hier volgt het:

GROOT UNIE-FEEST TEN BATE VAN ONGEKLEEDE NEGERKINDERTJES IN AFRIKA.

Tal van Unie-gasten aanwezig.

— Echte Unie-stemming —

Naar wij van zeer bijzondere doch doorgaans betrouwbare Unie-zijde vernemen, heeft de Unie Zondagavond een zgn. Uniebazar gehouden, waaraan tal van Uniekunstenaars medewerkten, die een feestelijke Unie-stemming wisten te verwekken. Deze Unie-avond, die op hoog Unie-peil stond, werd geopend door den Unie-voorman Ds. Zalvertroost, die op roerende wijze de Unie in het licht van het Hooglied stelde, wat veel aandacht trok. Tal van Unie-gasten zongen vervolgens Unie-liederen van Mendelssohn en Bruch en zoo, en andere Unie-leden droegen Unie-gedichten of -samenspraken voor. Het geheel werd gedragen door een zuivere Unie-sfeer, die niet zal nalaten in breede lagen des volks weerklank te vinden. Moge de Unie groeien en bloeien tot in lengte van dagen!

Wat daar nu voor verkeerds in zit, weet ik niet, maar het zal wel niet geplaatst zijn, omdat het van de **Unie** is. Nu staat het dan toch in de Misthoorn, en misschien neemt de pers het dan nù wèl over.

P.S. Zoo juist belt meneer Polak mij op, [illegible] comité, en hij zegt, dat er een tekort is, zoodat we geen vijgenbladeren kunnen koopen, wat achteraf bezien ook niet noodig is, omdat het tòch warm is Afrika. Het is wel jammer van de vijgen van Ds. Zalvertroost, waar Serena ook al een deel van besproken had, om op te slaan, maar zulke tegenslagen moeten wij moedig dragen, want zij maken ons stèrk, waardoor wij alle sabotage zullen overwinnen, en in de beslissende ure als **één** paal boven water achter het Driemanschap kunnen staan om het te schragen bij zijn moeilijken arbeid!

JEROBEAM AARZELAER.

EIGEN UITGAVEN

DE PROTOCOLLEN VAN DE WIJZEN VAN SION
Prijs 40 cent

DIE ARME JODEN, door Dr. P. Molenbroek
Prijs 30 cent

2000 JAAR BEDROG, door Marcus Eli Ravage
Prijs 35 cent

HET LIED VAN LEVIE, in luxe uitvoering met tal van illustraties
Prijs 65 cent

Franco toezending na ontvangst van het bedrag op onze girorekening No. 322600.

Für all Ihre Drucksachen
VEREENIGDE GRAFISCHE BEDRIJVEN N.V.
DEN HAAG · FERNRUF: 114072 · 114466

M. H. GAUHL & Co.
Bontwerker voor het betere genre
Den Texstraat 10
AMSTERDAM — Telefoon 37426

JOODSCHE INFORMATIEZWENDEL.

„Men zij uiterst voorzichtig bij een relatie met dit bedrijf".

Informatiebureaux zijn instellingen, waar de joden van meet af hun neuzen diep hebben ingestoken. Wat is er ook heerlijker voor een jood, dan te wroeten in andermans zaken, iemands leven en werken te ontleden en alle min of meer pikante bijzonderheden aan wie het maar hooren wil op te hangen? Niet iedereen was natuurlijk terstond bereid zijn levens- en bedrijfsgeheimen aan den eersten den besten jood bloot te leggen, maar daar wisten de heeren wel raad op. „Meneer, er wordt nog al eens naar u geïnformeerd, en het is natuurlijk van het grootste belang, dat wij juiste inlichtingen over u kunnen verstrekken. Wij zouden daarom graag eenige bijzonderheden van u vernemen." Was men bereid de gewenschte inlichtingen te verschaffen, dan trachtten de heeren nog een abonnement voor hun informatiedienst te boeken of op andere wijze geld los te krijgen. Wie niet bereid was aan hun verlangens tegemoet te komen, kon er op rekenen op een kwaden dag de gevolgen te merken. Weigerde men een informatie-jood van den beginne af den toegang, of smeet men hem de deur uit, (wat eigenlijk niet anders kon), dan werd het betrokken bedrijf het voorwerp van een stelselmatige jiddische verdachtmaking. Feiten konden de heeren meestal niet noemen, en daarom bepaalden zij zich tot zinnetjes als: **„Wij moeten u** aanraden bij het aangaan van relaties groote voorzichtigheid te betrachten", of „Bij het sluiten van contracten met deze firma moeten de puntjes scherp op de i gezet worden."

Tal van banken maakten, wanneer een cliënt niet bereid was naar hun pijpen te dansen, op dezelfde wijze misbruik van hun macht. Er zijn ons concrete gevallen bekend, waarbij te goeder naam en faam bekend staande firma's in conflict geraakten met hun bank, de relaties verbraken en vanaf dat oogenblik systematisch verdacht gemaakt werden.

Een zekere bank b.v. wist door middel van zijn accountants achter de zakengeheimen van een relatie te komen en misbruikte de verworven inlichtingen, om een door de bank gesticht en geleid soortgelijk bedrijf te bevoordeelen. Nadat de cliënt in een onderhoud de directie dier bankvereeniging had gewezen op haar immoreele praktijken en de relatie verbrak, heeft de betrokken bankinstelling jarenlang en ook wellicht thans nog de meest onbehoorlijke geruchten over het bedrijf verspreid. Eén der directeuren van genoemde bank, destijds een zeer bekende en vooraanstaande figuur in de financieele wereld, werd algemeen met den meer duidelijken dan sympathieken bijnaam van **„leugen-Piet"** aangeduid. Zijn compagnon, een klein vet jodenmannetje, had zich een dusdanige reputatie verworven, dat iedere bijnaam volmaakt ontoereikend was. Wellicht is deze jood, die inmiddels overleden is, thans bezig met zijn joodschen god op oud-testamentische wijze jiddische contracten af te sluiten.

Een ander geval van een eerste-klas zakenman is ons bekend, omtrent wien herhaaldelijk slechte informaties werden gegeven, eenvoudig omdat hij bekend staat als anti-semiet en nationaalsocialist.

Het is hoog tijd, dat aan deze chantage en misleiding een eind wordt gemaakt. Juridisch is de kwestie momenteel nog moeilijk te regelen. Desondanks moeten er middelen en wegen te vinden zijn om aan dit lafhartig en schadelijk gedoe een einde te maken. Het moet mogelijk zijn, dat, wanneer een bank of informatie-bureau aan derden inlichtingen verstrekt, welke in **strijd zijn met de feiten**, of van verdachtmakende strekking zijn, de informatiegever niet slechts gestraft wordt, maar daarenboven tot belangrijke schadevergoeding verplicht is.

In verband met het bovenstaande is het duidelijk, dat de joden uit al deze informatie-bureaux verwijderd dienen te worden. Dat zij er onder deze omstandigheden nog zitten is hoogst ergerlijk. Hun verdwijning dient met den grootst mogelijken spoed te geschieden, tot heil van het bedrijfsleven! Zou de O.Z.O.-commissie wellicht op **dit gebied** van eenig werkelijk nut kunnen blijken?

De Misthoorn had succes

Maar Van Oostendorp blijft zitten!

Het bestuur van de Stichting „Uitvoerend Comité van de Nederlandsche Vereeniging voor den Handel in Gedroogde Zuidvruchten, Specerijen en Aanverwante Artikelen" heeft aan haar contingenthouders — en agenten — aangeslotenen medegedeeld, dat het „zich genoodzaakt ziet" te berichten, dat de Joden I. DE WINTER en G. SCHNEIDER „hunne bestuursfunctie hebben neergelegd".

Zonder eenigen twijfel zijn onze jongste publicaties over de zwendelmethoden van dit joden-duo aanleiding geweest tot deze ontslagname. Wij verheugen er ons natuurlijk over, dat de Zuidvruchten-vereeniging hiermede verlost wordt van twee „bestuurders", wier bedrieglijke praktijken onder de heerschende omstandigheden tot de grofste brutaliteiten van het jodendom gerekend mogen worden.

VOLDAAN zijn wij echter nog geenszins. Immers, zoolang de hoofdschuldige van alles, de witte jood van Oostendorp, nog ongestraft zijn voorzittershamer kan hanteeren en zijn jodenvriendjes kan blijven beschermen, zoolang is aan de eischen van het volksche recht niet voldaan. Van Oostendorp mòet weg; na alles wat thans is voorgevallen kàn hij onmogelijk langer geduld worden. Het belang van de voedselvoorziening eischt, dat aan zwendelende „leiders" als dezen man, nimmer meer de gelegenheid geboden wordt hun verderfelijken invloed uit te oefenen. Daarom zullen alleen de scherpste maatregelen hier effect hebben, niet slechts als straf voor Van Oostendorp, maar tevens als waarschuwing voor zijn soortgenooten, die op andere posten handelden zooals hij.

Een tweede eisch die wij stelden en hier met nadruk herhalen is, dat de Nederlandsche Groenten- en Fruit-Centrale, als officieele instantie, iedere relatie met Van Oostendorp verbreekt. Wij weten dat dit den heeren van de Centrale niet gemakkelijk zal vallen, want zij hebben tot nu toe steeds welwillend gehoor gegeven aan de eischen van joden en jodenknechten in tal van organisaties. Publicatie van de methoden der Groenten- en Fruit-Centrale zou voor tallooze volksgenooten een groote verrassing zijn! De heer Van 't Riet, directeur der Centrale, zal daarom verstandig doen ieder onzuiver element in de politiek der N.G.F.C. voortaan met kracht te weren. Als eerste daad wordt van hem verwacht, dat hij Van Oostendorp als machthebbende in welk opzicht ook van nu af ignoreert!

NEERLANDS TOEKOMST

en de worsteling tusschen

Mercantielkapitalistische Exploitatie

en

Volkssocialistische Coördinatie

door

J. B. VAN HEUTSZ Jr.

PRIJS *f* 0.35

Het is geen mindere dan de zoon van onzen beroemden Gouverneur-Generaal en Generaal, die in deze brochure afrekent met de Nederlandsche Politiek en hare fundamenteele fouten tegenover Europa, de U.S.A., e.d. Staatskundig-politiek geschoold, legt de Schrijver hier een getuigenis af, dat van de allergrootste beteekenis is voor **Neêrlands Toekomst.**

Te verkrijgen ter Drukkerij-Uitgeverij: „Zonneveld", Kolonieweg 4, Soest, tegen toezending van het bedrag op Postgironummer 11 22 20 ten name van

JEF HINDERDAEL, SOEST.

Alsook aan de kiosken en in den boekhandel.

De beer sterft!

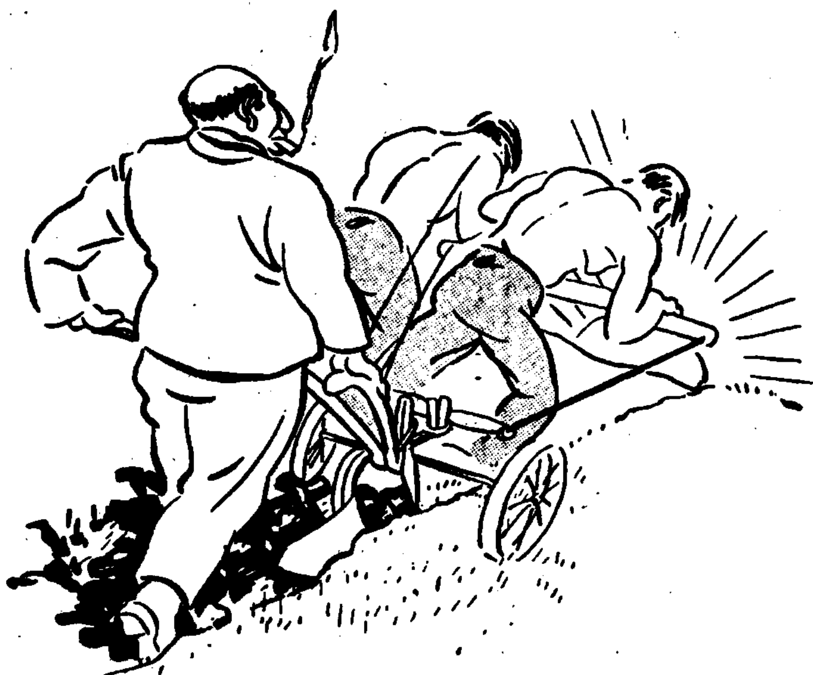
Wie dacht, dat Rusland Duitschlands macht
Met zijn millioenenschaar zou breken,
Vergist zich, want de Duitsche kracht
Dringt ook in Oost-Europa's streken,
Bevrijdt nu ook het Russisch Land
Door toedoen van zijn mokerslagen.
Als d'ad'laar wijd de vleugels spant
En giert in onafzienb're vlagen.
Wanneer kanonnen donderen,
De pantserwagens voorwaarts trekken,
Verricht het leger wonderen
En gaat de Rus den aftocht dekken.
Zoo dringt het Duitsche leger door,
Zoo vechten Duitschland's frontsoldaten,
Geen mitrailleur brengt hen van 't spoor,
Niet duizend bommen en granaten.
Op Moskou rukt de schare aan,
Reeds is heel Polenland gezuiverd;
Op vele transen waait de vaan,
Waar menig Rus voor heeft gehuiverd.
Van Witte Zee tot Zwarte Zee,
Van 't Oeralbergland tot aan Polen,
Bewaakte 'n beer der Russen stêe,
Maar nu heeft 't monster zich verscholen;
Het toont geen kracht voor d'open strijd,
Al pronkte het met staal en ijzer,
Al daalden schermen uitgespreid;
Nu wordt de beer door zorgen grijzer;
Straks is hij uitgeleefd en dood
En zal zijn klauw nooit weer verheffen,
Want 't Duitsche ijzer, staal en lood
Weet ook een beer in 't hart te treffen.

H. R.

Wederom konden, wegens overvloed aan copie, verschillende artikelen niet geplaatst worden. O.m. moest „De vakbeweging in den nieuwen tijd" blijven overstaan.

Engeland bidt voor de Sowjets.

(Maar God, met zooveel leed begaan,
nam de offers van dien dag niet aan).

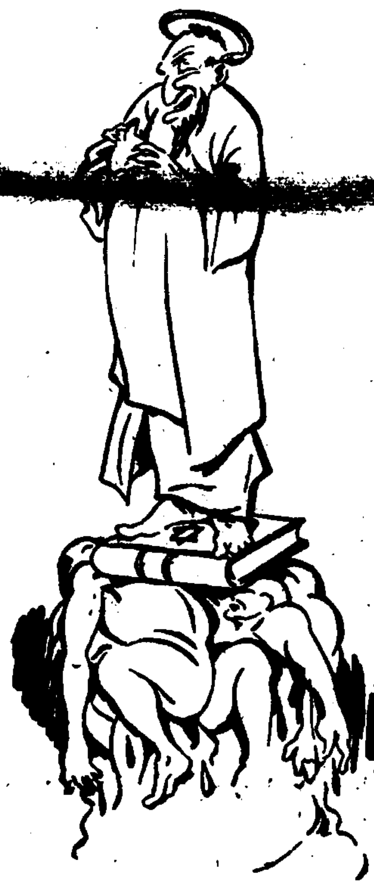

.... en tobde voort in slavernij

Als offer van een Joodsche kliek,
werd 't oude Rusland bolsjewiek.
Hier werkte Juda zeer probaat,
want al 't bezit kwam aan den Staat
en 't volk kwam in den grootsten nood,
want deze Staat dat is — de Jood,
die aller kapitaal beheert
en, als vanouds, parasiteert.

Voor de bevestiging dier macht
werden de besten afgeslacht.
Daarbij was Juda zeer op dreef,
want wat tenslotte overbleef,
verdroeg de Jodenheerschappij
en tobde voort in slavernij.

De Christus, dien de Jood verfoeit,
werd ook volledig uitgeroeid.
De Jood sloeg Hem opnieuw aan 't kruis
en draaide zijn gebedsriem thuis,
vervloekend, in zijn Joodsch gebed
den oproerling van Nazareth
en dankend Jahwe, Juda's God,
voor dezen zegen op zijn lot.
Toen werd een standbeeld opgericht
voor Judas, die zijn Jodenplicht,
die leidde tot den Christusmoord,
als eerste deed, zooals 't behoort.

Toen werd een standbeeld opgericht....

.... stond voor den grooten sprong gereed.

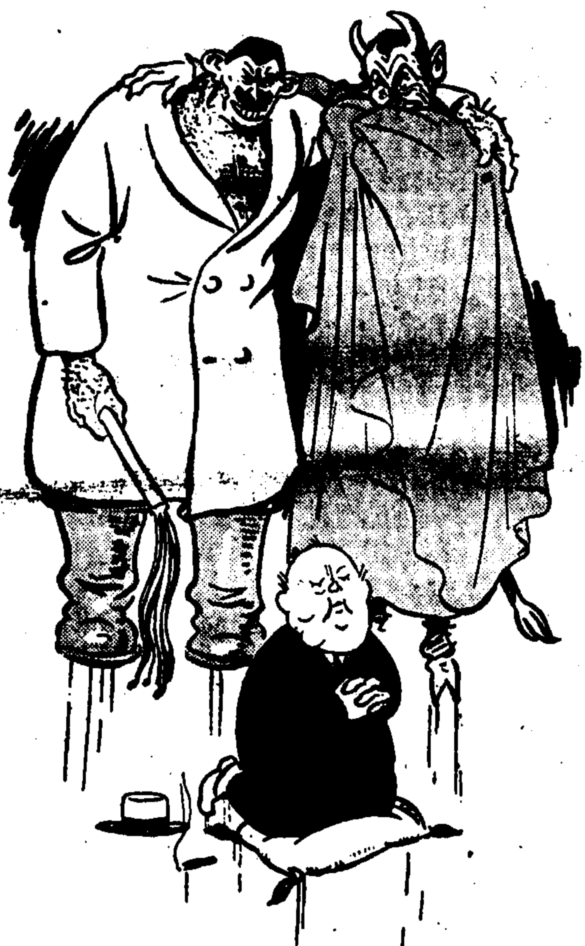
En deze goddelooze Staat
van zedeloosheid zonder maat,
van honger, slavernij en moord,
van vrije abortus enzoovoort....
dit wanproduct van Joodschen geest,
dit ideaal van 't Joodsche beest,
onzegbaar harteloos en wreed,
stond voor den grooten sprong gereed
om héél Europa's toekomstlot
te regelen naar Marx' gebod.

Ze wachtten rustig op hun uur,
want op den Duitsch-Germaanschen muur
viel reeds de Jood van 't Westen aan,
die daar de groote bres zou slaan.

Belisha en **Kaganowitsch**
zijn Joden — daarom scheidt hen niets.
De „Engelschman" en bolsjewiek
zijn beiden van de Joodsche kliek
en staan eendrachtig zij aan zij
voor Juda's wereldheerschappij.
De een beheerscht den slavenstaat,
de ander leidt den plutocraat....
en door het kuipen van den Jood
drijft men de volken in den dood.
Amerika wordt voorbereid
en straks ter slachtbank heen geleid!

....en straks ter slachtbank heengeleid!

....om zegen voor den bolsjewiek

En in den Joodschen wereldbrand
bidt thans het volk van Engeland,
totaal verjoodscht en geest'lijk ziek
om zegen voor den Bolsjewiek.
Het bidt, terwijl 't in druk versmacht
om Gods hulp aan de Duivelsmacht!
In Canterbury's kathedraal
gebeurde 't goddeloos schandaal,
dat men den God, wiens Geest men breekt,
om bijstand voor Zijn haters smeekt!

De Joodsche duivelstronie lacht.
Nog heerscht daarginds zijn gouden macht.
Maar Hitler maakt Europa vrij
en Juda's einde is nabij.

De Joodsche duivelstronie lacht.

HET JOODSCHE VRAAGSTUK XXXIII.

De Joden in Duitschland in de 20ste eeuw (Vervolg).

Niet minder groot was het aantal schanddaden, dat op rekening van het Jodendom komt, die zich als gevallen van corruptie op groote schaal openbaarden. Corruptie van elken aard op politiek, zoowel als op economisch gebied; onbetrouwbaarheid, verregaande zwendelpraktijken, valsche beschuldiging, enz.

Een geheele reeks van zwendelaars dook na de Joodsch-marxistische revolutie van November 1918 in de Duitsche hoofdstad op, die de kunst verstonden, zich met de hulp van eenige rasgenooten in de regeering binnen enkele jaren een groot vermogen te verwerven, waarvan de herkomst langen tijd in het duister lag; totdat een gerechtelijke aanklacht in de meeste gevallen licht bracht, waarbij dan bleek, dat men met oplichters van de ergste soort te doen had.

Vele gevallen daarvan kan men beschreven vinden in het werk „Gefesselte Justiz" (geketende justitie) van Gottfried Zarnow (in 2 dln.), waarin o.a. de gevallen van de gebroeders Kutisker, de gebr. Sklarz en de gebr. Barmat uitvoerig behandeld zijn.

Een der meest beruchte zwendelaars was de uit Rusland geïmmigreerde Jood Parvus (eigl. Alexander) Helphand, die tot den vriendenkring van den oud-minister-president Ph. Scheidemann behoorde, evenals de zwendelaars Kutisker en de gebr. Sklarz. Nadat Parvus Helphand door zwendelarijen bij allerlei leveranties aan Rijks- en gemeente instellingen een reusachtig vermogen had vergaard, kocht hij het slot Schwanenwerder aan een der Havelseeën bij Berlijn, dat hij vòor zich liet inrichten, alwaar hij zijn hoogen vriendenkring kostbare recepties van zeer verdacht allooi aanbood. Deze verwekten te Berlijn een zoodanige ergernis, dat Parvus het wenschelijk achtte de wijk te nemen naar Zürich, alwaar hij een slot in de nabijheid van Wäderswil aan de Züricher See had gekocht, om daar opnieuw een leven te leiden, dat overal in den omtrek den grootsten aanstoot gaf. Intusschen had Parvus zich als vertrouwensman bij den Duitschen gezant, den marxist Müller te Bern weten in te dringen, die vervolgens ook aan den nieuwen vriendenkring deelnam. Maar het duurde niet lang, of in het Journal de Genève verscheen een artikel, waarin kortweg van de Zwitsersche regeering de uitwijzing van Helphand werd gevorderd.

En het blad stond daarbij niet alleen, want in de „Schweizerische republikanische Blätter" viel kort daarna te lezen: „We verlangen, dat men ons eindelijk van deze lieden bevrijdt. Wanneer de regeering niet den moed bezit om Helphand over de grens te zetten, dan zullen we dezen „Monsieur" door een volksinitiatief toonen, waar het gezonde Helvetische menschenverstand voor lieden van zijn soort de deur openliet.... We verwachten overigens, dat de Bondsraad aan de Duitsche regeering zal doen weten, dat de heer Adolf Müller bij ons geen persona grata is. Mocht de Bondsraad daarmee talmen, dan zijn we in staat dezen socialistischen parvenu te toonen, dat wij de voorkeur eraan geven, dat hij definitief ons land verlaat."

Parvus Helphand stierf in 1924, maar zal, hoewel theoretisch sociaal-democraat en anti-bolsjewist, bekend blijven als een der grootste zwendelaars, die het Jodendom — en dat zegt heel wat! — heeft voortgebracht.

Verschillende van die Joodsche zwendelarijen gaven tot strafvervolgingen aanleiding, waarbij aan het licht kwam, dat in ruime mate door de Joden met omkooping was gewerkt hetzij van ambtenaren, hetzij van leidende politici. Zoo o.a. bij de gebr. Sklarz en bij de Barmats, waarbij we ten slotte wat langer willen stilstaan. Steeds in het oog gehouden dient hierbij, dat van omkoopbaarheid der eigenlijke rechterlijke macht nooit iets is gebleken; dat daarentegen, zoodra een hoog rechterlijk ambt in Joodsche handen was, omkooping en sabotage van de gerechterlijke voorschriften hoogtij vierden. Pogingen tot verhindering van processen tegen Joodsche zwendelaars, dikwijls met goed gevolg bekroond, waren wel de eerste middelen, die men bij die sabotage in toepassing bracht, en die inderdaad wel succes beloofden, omdat de hoogste ambten bij de politie, het Polizeipräsidium en het Vice-präsidium, in Joodsche handen waren. (Zie art. XXXII).

Een uiterst schandelijke rol speelden bij de gevoerde processen ook de Staatsanwalt, de Jood Dr. Robert Weissmann, en de Joodsche verdedigers Dr. Werthauser, Dr. Engelbert en Dr. Pröll. Dr. Weissmann was later, 10 jaren lang, de rechterhand van den Pruisischen Ministerpresident, den marxist Braun.

De vijf gebroeders Sklarz, geïmmigreerde Oost-Joden, hadden door hun voortreffelijke betrekkingen met prominente marxisten alle leveranties voor de „Ordnungstruppen" weten te verkrijgen. Binnen korten tijd hadden zij een millioenenvermogen verworven. Hetzelfde geval had zich voorgedaan bij de gebr. Sklarek, die de leveranties hadden bemachtigd van de kleeding en uitrusting van de stedelijke ambtenaren de politie, het trampersoneel en dat van de Untergrundbahn der stad Berlijn.

Dat in beide gevallen sterk met om- [illegible] vast, maar het gerechtelijk onderzoek werd van hooger hand, door de beschermers der Joden in de regeeringskringen aanzienlijk bemoeilijkt.

[1] Deze Staatsanwalt, van geboorte Jood, ging eerst tot het Protestantisme over, werd daarna katholiek en lid van de Centrumpartij.

(Wordt vervolgd).

(Slot van pagina 9).

het Comité voor uit Duitschland uitgeweken Nederlandsche Joden,
de Nederlandsche Sympathiebetuiging aan Dr. Benesj,
het Bruinboek van de Hitlerterreur,
het Gemeenschappelijk Front van gansch het Intellectueele Nederland tegen de Hitlerterreur,
het Algemeen Comité voor Jeugdactie tot hulp van Joodsche Vluchtelingen,
het Algemeen Joodsche Vluchtelingen Comité,
het Jewish Central Information Office,
het Joodsche Emigranten Comité,
het Comité voor Bijzondere Duitsch-Joodsche Belangen,
de Nederlandsche Centrale Vereeniging van Noodlijdende Joden in het Buitenland,
het Comité voor Steun aan in Nederland verblijvende, buitenlandsche Joden,

en vele andere, zoogenaamd door het „Nederlandsche" volk opgerichte comité's en vereenigingen, hebben er veel toe bijgedragen om een volksmeening te creëeren, die tegen de normale, natuurlijke betrekkingen met het Nieuwe Duitschland was. Naar oud, beproefd recept werd steeds over „Hollandsche meeningen" gesproken, doch daarmede „joodsche belangen" bedoeld!"

En nu, Robaver en heeren der O.Z.O.-commissie, waarom hebt gij in Uw jaarverslag angstvallig over Uw medewerker Rabbie gezwegen, terwijl gij wèl in datzelfde verslag de namen vermeldt van eenige ondergeschikten in de Provincie, die in vergelijk tot dien Rabbie slechts onnoozele broekemannetjes zijn?

Zal men niet aannemen, dat gij het verdwijnen van dezen man met opzet hebt verzwegen, omdat gij nauwkeurig hebt geweten wat voor vleesch gij met hem in de kuip hebt gehad? Werd de grond U met dezen man wat àl te heet na de komst van de Duitschers? Wat is eigenlijk het onderscheid tusschen U en de Joodsche geldmagnaten, die van Wallstreet uit den misdadigen strijd tegen het Germaansche volksontwaken hebben voorbereid en nu ten koste van millioenen levens al een paar jaar voeren? Kent gij hen en hunne methoden niet? Moeten wij U als leiders van een machtig geldconcern met vele gelieërde bedrijven voor zóó onnoozel houden, dat gij van die joodsche machtswellust niets hebt begrepen? Zou het niet nuttig kunnen zijn, langzamerhand wat meer aandacht te schenken aan den strijd van Hitler, die het beste bloed ter wereld heeft ingezet om dat gangsterdom te vernietigen? Begint het er thans ook voor U naar uit te zien, dat deze Hitler het wel eens kon winnen, en dat het dan van belang kan zijn Uw draai te nemen? Gelooft ons, heeren plutocraten en captains van het Geld, de wolf in schaapshuid heeft zich nog nimmer afdoende kunnen camoufleeren. Zijn aard komt toch steeds weer boven!

Een volgend artikel zal onzen lezers de bewijzen daarvan leveren.

Joden in de muziekwereld.

Volgens aanplakbiljetten in café's, restaurants, enz. zijn joden (ten rechte) ongewenscht, maar dit moet dan ook gelden voor leden van strijkjes, enz. Het heeft er allen schijn van, getuige de hierna beschreven voorbeelden uit den Haag, dat het cafébedrijf nog steeds niet aan den nieuwen tijd wil gelooven.

1) In „Corrida" (Plaats) speelt het „Hongaarsche" duo Gerö. (een jood en een jodin).

2) In „Caramella" (Scheveningen) staat als violist vóór het orkest Frans Wouters, een jood.

3) In „Ritz" (Buitenhof) speelt het orkest C. Hegedus, een Hongaarsche violiste getrouwd met den joodschen z.n. bassist-zanger Monny Leclair, lid van het strijkje. (Salomon Blitz).

4) In „Centraal Hotel" (Korte Poten) speelt de zich arisch noemende André Lismonde, violist. Deze, een Waalsche deserteur uit den oorlog 1914—1918, is uit België in 1914 gevlucht naar Nederland, waar hij getrouwd is met een jodin, en in 1939, genaturaliseerd werd, met behulp van den toenmaligen minister v. Steenberge. Kan deze nieuwbakken Nederlander bewijzen, dat hij arisch is? Toen hij eén paar maanden geleden wegens een ongeval in het ziekenhuis lag, was ter vervanging de jood Harry Polak aangewezen om zijn plaats in te nemen. (Harry Polak = Hartog Polak).

5) Waarom levert nog altijd de joodsche impresario, Max van Gelder, orkesten met bemiddeling van zijn neef (jood)? Nu Max v. Gelder in verzekerde bewaring zit, gaat zijn neef door met orkesten in de zaken (joden niet gewenscht) te leveren, zooals in Hotel Centraal, Den Haag, e.a. Men moet direct toegeven dat zooiets niet verwonderlijk is van de directie van bovengenoemd hotel, aangezien de Heer Sassen een persoonlijke vriend is van M. v. Gelder en van alle joden in het algemeen (daarvoor is het Hotel Centraal wel bekend; men heeft er meerdere menschen destijds op straat gezet, omdat zij antisemiet waren). De heer Sassen wist niet beter dan zijn medelijden rond te bazuinen, toen men hem melding kwam maken van de arrestatie van M. v. Gelder. Intusschen gaat de Heer Sassen door met contracten af te sluiten met het joodsche neefje.

UTRECHT

GALESLOOT N.V.
Lederhandel en Schoenmakerij
Vinkenburgstraat 7
Telefoon 18524 — UTRECHT

SCALA-THEATER — UTRECHT
Potterstraat — Telefoon 12461
Van 25 t/m 31 Juli geprolongeerd:
KLEEREN MAKEN DEN MAN
Een Terra-film der Ufa
met
HEINZ RÜHMANN — HERTHA FEILER
Vooraf: Tobis Holl.- en Ufa-wereldnieuws
Toegang elken leeftijd

J. H. DE GROOT
Koekoekstraat 15 — UTRECHT
Goud, zilver en horloges
Herstelinrichting

Aanbevolen Café's en Restaurants.

DEN HAAG

Café - Restaurant - Billard
„HET DIETSCHE HUIS"
Torenstraat 146
Tel. No. (aangevraagd)
Kd. JAUTZE.

DORTMUNDER HOF
Special Ausschank ausschliesslich Deutscher Biere
Vergunning
Toussaintk. 1 h. Veenkade

ZUM KLAUSNER
Das Haus der guten Küche
Der Biere und Weine.
Den Haag, Heerengr. 18
Telefoon 11.46.93

TIROLER HOF
Annastraat 17, Den Haag
Deutsches Bier - Wiener Küche — Mässige Preise
Tel. 116485, Inh. H. Fichter

RIDDER-KLAUSE
Rijswijkscheplein
Verkehrslokal der
Deutschen Wehrmacht

Hotel-Café-Rest. „Bristol"
Stationsweg 46
's-GRAVENHAGE
Het aangewezen adres voor de kameraden

AMSTERDAM

CAFÉ VAN DER LAAN
Thorbeckeplein 2-4
hoek Reguliersdwarsstr. Tel. 33570
Het café van sfeer en gezelligheid.
Dagelijksch concert.

HIER MOET UW NAAM STAAN!

CAFE STADSLICHT
Reguliersdw.str. 103
Telef. 36910
Trefpunt van alle kameraden

Bezoekt CAFÉ PALACE
Thorbeckeplein 16
Tel. 34782 Amsterdam
DAGELIJKS CONCERT
Intim und Gemütlich
Prima Consumptie

HAARLEM

STATIONSKOFFIEHUIS
v.h. FIRMA KUYPERS
Stationsplein 12
Electrisch gekoeld bier
L. v. d. Heve

HIER MOET UW NAAM STAAN!

DRINKT NU

H.B. WATER!!

DE NATIONALE DRANK.

ALTIJD EN OVERAL VERKRIJGBAAR!!

AMSTERDAM

VINETA-BAR

P. C. Hooftstraat 28
AMSTERDAM
Telefoon 96021
INTIM - GEMÜTLICH

Wat Gorrêe niet lasschen kan
Geef dat gerust den vuilnisman.
Smederij G. J. Gorrêe
GERARD DOUSTRAAT 3-5 TEL. 20787

3 FOTO'S voor de persoons-kaarten 38 ct
Foto HOMBURG TEL. 96330
Kamera's - Rolfilms - Albums
Ontwikkelen - Afdrukken
Vergrooten.
CEINTUURBAAN 234

Er is maar één

W. H. MIERSEMANN
Bontwerker - A'dam - Vakdipl. Leipzig
J. Luykenstr. 76, Tel. 28682, Giro 301276
Prachtige collectie ZILVERVOSSEN,
BONTMANTELS NAAR MAAT
PELLERINES, Repareeren, Moderniseeren
zaak van vertrouwen

SIGARENMAGAZIJN „HOLLAND"
J. v. d. STEEN - 1e v. d. Helststraat 77
Telefoon 95208 - AMSTERDAM
Gratis thuisbezorging

AMSTEL 14, bij de Munt,
daar komen kameraden.
Dat 't daar dus steeds gezellig is,
laat zich gemakk'lijk raden.
„ET JOLDENE TONNSCHE"
AMSTERDAM.

ZUIGERS
Wij fabriceeren (gieten) zuigers voor iederen motor
Alle typen FORD met olieveer onder de pen
N.V. Handel-Mij. Otto Müller
Kerkstraat 425-427 - AMSTERDAM-C.

VAN ERTBRUGGEN & ZN.
2de Const. Huygensstraat 42
AMSTERDAM - Telef. 82629
Uw adres voor meubelen, behang- en stoffeerwerk

Te Amsterdam, op 't Rembrandtsplein,
Kunt ge onder elkander zijn.
Maakt dus gebruik van onzen tip
En bezoekt allen CAFÉ TRIP
REMBRANDTSPLEIN 35, Tel. 37157

PIERRE SAAF
Kunstfotograaf
voor het maken van:
LEGITIMATIE
en PASFOTO's
Honthorststraat 8 — Telefoon 90842

MEUBELEN huis en haard
COMPLETE WONINGINRICHTINGEN
GROOTE VOORRADEN
LAGE PRIJZEN
120 MODELKAMERS
HEERENGRACHT 500
VIJZELSTR. 77 A'DAM

TELEFUNKEN EN ERRES RADIO
vanaf *f* 1.50 per week
P. F. VISSCHER
Rijnstraat 213 - Telefoon 25383

M. ZEILMAKER — AMSTERDAM
Schrijfmachinehandel
Marnixstraat 7 — Telefoon 48616
Levering en reparatie van alle kantoormachines

ARNHEM

GARAGE „VITESSE"
Reparatie en Stalling
Rijwielstalling 2½ ct.
G. DIEDERICH
VELPERPLEIN 6 — ARNHEM

F. A. J. PETERS - ARNHEM
KASTANJELAAN 18 — Tel. 21871 — Giro 110780
Uniformen: P.O. - W.A. - MOT.-W.A.
Waterproof Overjassen - Koppels
Zwarte Hemden - Dassen
ALLE DISTINCTIEVEN
Uitsluitend eerste klas maatwerk
Leverancier Hoofdkwartier

Voor al uw drukwerk een goed adres?
Verkrijgbaar op vertoon van LIDMAATSCHAPSKAART 1941 aan Kringhuis Arnhem

HAARLEM

UW WASSCHERIJ IS:
STOOMWASSCHERIJ
DE NIJVERHEID
A'damsche Vaart 26—28
Telef. 12311 - HAARLEM

DEN HAAG

Kameraden „NATIONAAL" voor .....
Uw verzekering voor Vrij Dokter-Apoth. en/of Ziekenhuis-, Operatie en Bijkomende kosten-, Brand-, Inbraak-, Molest-, Glas-, Ziekte en/of Ongevallen-, Leven-, Begrafenis-, Ziekenfonds en ... alle andere Verzekeringen.
„Nationaal", de Heemstraat 214 's-Gravenhage — Telefoon 334642
Actieve Vertegenwoordigers gevraagd

M. VAN NASSAU
Tandheelkundige inrichting
Rijswijkscheweg 131
Telefoon 118222 — DEN HAAG

N.V. JAN SPIERDIJK
Oudste adres voor
MEUBELEN
Groote Markt 20
hoek Luth. Burgwal
Tel. 116520 — DEN HAAG
SALON-, HUIS- en SLAAPKAMERS

TASSERON Kleedingbedrijf
GABR. METSUSTRAAT 74 - Tel. 33.22.07
DEN HAAG
Uniformen - W.A. en P.O. - Koppels
Rijbroeken - Tuniek
ook alleen Overjassen
Stoffen van KRANTZ & ZOON, Leiden

Uurwerken, Modern en Antiek
Reparatieinrichting
A. BOERSMA — DEN HAAG
Frederikstraat 70 — Telefoon 114999

Behanger - Beddenmaker - Stoffeerder
C. A. WOUTERS
het oude adres van vertrouwen is verhuisd van Obrechtstraat naar
Prins Mauritslaan 158
Nieuw Telefoonnummer 553129
DEN HAAG

ZIEKENVERPLEGING DUINRUST
voor Chronische, Rustbehoevende en Herstellende Patiënten
Telefoon 551207
DEN HAAG — Statenplein 21

Bezoekt de
RESI BAR
KORTE POTEN 18 - DEN HAAG
Het toppunt van gezelligheid.
aanbevelend,
PIET RIJKEN en RESI LINDNER.

IEDER SOORT UNIFORM
Speciale coupe
COUPEURSBEZOEK DOOR GEHEEL NEDERLAND
Dames-, Heeren- en Uniformkleermakerij
B. DADEMA & Zn.
Stevinstraat 128a - Scheveningen (Z.H.)

NIJMEGEN

Kameraden, koopt bij kameraden
(adv.)

Tuinarchitectuur
Vakkundige en moderne tuinaanleg
W. L. HENDRIKS
Gedipl. tuinbouwkundige
DRIEHUIZERWEG 177
Tel. 20069 NIJMEGEN

U zoekt geldbelegging?
Wij dienen U van advies
Adres verkrijgbaar op vertoon
LIDMAATSCHAPSKAART 1941
Kringhuis N.S.B. Nijmegen

Voor alle soorten brandstoffen:
J. H. HENDRIKS
Hatertscheweg 291 — Tel. 23582
NIJMEGEN

Fotografie op elk gebied
Speciaal adres voor amateurs
Adres op vertoon
LIDMAATSCHAPSKAART 1941,
Kringhuis N.S.B. Nijmegen

ROTTERDAM

WANDVERSIERING
in groote verscheidenheid.
P. D. DOODEWAARD Kzn.,
Noordmolenstraat 26 — Tel. 43910
Rochussenstraat 52. In aanbouw.
- Rotterdam.

Gereserveerd.

J. FRANKEN
Dames- en Heerenkleermakerij
Kleiweg 88 b - HILLEGERSBERG
Coupeursbezoek door het geheele land

KAMERADEN!
Gebruikt uw
BIEREN, WIJNEN EN GEDISTILLEERD
van C. KALIS
Pieter van Aschstraat 14 c Telef. 44147
OVERSCHIE

VOOR BETER BROOD EN BANKET
H. C. PELETIER — ROTTERDAM
Benthuizerstraat 91 — Telefoon 41386

BOUW- EN AANNEMERSBEDRIJF
J. TROMP
Telefoon 71972
Burg. Hoffmanplein 78 — Rotterdam

UTRECHT

Voor alle soorten brandstoffen
G. HARTMAN
Burg. v. d. Voort v. Zijplaan 46
UTRECHT - Telefoon 15036